

SOLIA

THE HERALD

RECEIVED
JAN 31 1995
LIBRARY - P.A.O.I.

JANUARY 1995

VOL. LX NO. 1

**The historic meeting of Orthodox Bishops
from across North America assembled at Antiochian Village,
Ligonier, Pennsylvania, November 30 - December 2, 1994.**

(See Story on Page 2)

SOLIA

THE
HERALD

CHAIRMAN:

Rt. Rev. Bishop
Nathaniel Popp

BUSINESS MANAGER:

Dinu Cruga

ROMANIAN EDITOR:

Manuela Cruga

ENGLISH EDITOR/SECRETARY:

Rev. Dn. David Oancea

STAFF:

V. Rev. Fr. Roman Braga

Rev. Fr. Remus Grama

Mark Chestnut

Florence Sirb

SOLIA — THE HERALD (ISSN 0038-1039) is published monthly for \$12.00 per year: United States, \$14.00 per year: Canada, and \$16.00 per year in other countries by The Romanian Orthodox Episcopate of America, 2522 Grey Tower Road, Jackson, MI 49201-9120. Second-class postage paid at Jackson, Michigan, and additional offices. Phone: (517) 522-3656, Fax: (517) 522-5907.

POSTMASTER: Send address changes to: **SOLIA — THE HERALD**, P.O. Box 185, Grass Lake, MI 49240-0185, U.S.A.

Articles and news published in **SOLIA** do not necessarily reflect the views or the endorsement of the Romanian Orthodox Episcopate of America.

ORTHODOX BISHOPS CONVENE IN HISTORIC MEETING

Ligonier, Pennsylvania — The Orthodox Bishops of North America, representing the entire spectrum of Orthodox Churches and ethnic groups, have asserted that the Orthodox Church in North America is one Church, and not multiple "jurisdictions." They have issued a declaration insisting that the ancient Orthodox Churches of the "Old World" err in considering Orthodoxy in North America to be Orthodoxy "in dispersion" or "in diaspora." In fact, the bishops stated, Orthodoxy in North America has two hundred years of history and experience — beginning in 1794 with the evangelization of native people in Alaska by Orthodox missionaries from Russia.

The Standing Conference of Canonical Orthodox Bishops in the Americas (SCOBA) convened the Orthodox Bishops' Conference at the Antiochian Village, Ligonier, Pennsylvania, November 30 - December 2, 1994. The meeting brought together twenty-nine bishops in an historic first assembly of the Orthodox Bishops of the United States and Canada.

In their "Statement on the Church in North America," the bishops described formal structures such as SCOBA itself, the International Orthodox Christian Charities (IOCC), the Orthodox Christian Mission Center (OCMC), the Orthodox Theological Society in America (OTSA), and the Orthodox Christian Education Commission (OCEC), as well as less formal structures such as local councils of Orthodox Churches and clergy brotherhoods, as the "strong foundation" on which the Orthodox in North America will continue to build. The Bishops outlined future work towards becoming an "administratively united" Church. As part of this program and movement, the bishops announced that they are constituting themselves as an annual Episcopal Assembly.

In their second document, a "Statement on Mission and Evangelism," the bishops committed themselves to a focus on mission and evangelism in North America

and around the world. In this connection, they committed themselves to the "evangelization, or re-evangelization" of unchurched Orthodox; to common efforts and programs to do mission; to work towards making missions an important part of the training of future priests.

The Bishops' Conference was hosted by Metropolitan PHILIP of the Antiochian Orthodox Christian Archdiocese. It was chaired by the Chairman of SCOBA, Archbishop IAKOVOS of the Greek Orthodox Archdiocese. The session on Mission and Evangelism was moderated by Metropolitan THEODOSIUS of the Orthodox Church in America. The session on the Church in North America was moderated by Bishop NICHOLAS of the Carpatho-Russian Diocese. The session on the International Orthodox Christian Charities (IOCC) was moderated by Metropolitan CHRISTOPHER of the Serbian Orthodox Church of America and Canada. ✱

STATEMENT ON THE CHURCH IN NORTH AMERICA STANDING CONFERENCE OF CANONICAL ORTHODOX BISHOPS IN THE AMERICAS CONFERENCE OF BISHOPS

We, the Orthodox Hierarchs in the United States and Canada, assembled at the Antiochian Village, Ligonier, Pennsylvania from November 30 through December 2, 1994, do first and foremost offer most sincere gratitude to the venerable Fathers and Brothers, the Hierarchs of our Mother Churches beyond the seas for their love and concern, exhibited by the prominence given to the "diaspora" on the agenda for the forthcoming Great and Holy Council evidenced in the Adopted Texts in the Inter-Orthodox Preparatory Commission.

We await the next meeting of the Commission referred to in the Adopted Text of November 1993. We

Continued on page 3

maintain that it is critical that the Church in North America be directly and concretely represented at that and future meetings. How is it possible for there to be discussion about the future of the Church in North America in our absence? We must be present to share the two hundred years of experience that we have had of preaching the Gospel and living the Orthodox Faith outside of those territories that have historically been Orthodox. We would humbly ask His All-Holiness the Ecumenical Patriarch to seek a way, through the venerable Hierarchs of the Standing Conference, to accomplish this representation. We also humbly request the Primates of the other Mother Churches to support this initiative. The demands upon our Church's life by an unbelieving society do not allow for any further delay in this process. Therefore this episcopal assembly supports the repeated requests of SCOBA for its officers to be granted an audience with His All Holiness the Ecumenical Patriarch and the other Patriarchs and Primates of the Mother Churches to discuss the North American reality.

Furthermore, we have agreed that we cannot accept the term "diaspora" as used to describe the Church in North America. In fact, the term is ecclesologically problematic. It diminishes the fullness of the faith that we have lived and experienced here for the past two hundred years.

Moreover, as we reflect on the ways in which the Church in North America has matured, it is important to recognize that much has been done as the natural and organic response of Orthodox Christians who share the same faith while living together in one place. We celebrate and build on already existing structures. Some are formal. The first of these is SCOBA itself. There are in addition various agencies of SCOBA such as the International Orthodox Christian Charities (IOCC), the Orthodox Christian Education Commission (OCEC), the Orthodox Theological Society in America (OTSA), the Orthodox Christian Missions Center, and other North American-wide pan-Orthodox efforts. There are also less formal structures such as the joint meetings of our theological schools and seminarians, the joint monastic assemblies, the local councils of churches and clergy brotherhoods, and sacred art and liturgical music associations. They give witness to the strong foundation upon which we continue to build.

To this end, all of our efforts should be coordinated within an overall ecclesial framework. This would provide the freedom and flexibility to allow us to organically become an administratively united Church. As in any Orthodox ecclesiological framework for a local Church there are three levels. The first is the national, or in our case the continental. The second is the regional or diocesan. And the third is the local or deanery. All of these depend upon and grow out of the parish which is the primary place where Christians express and encounter their faith.

On the national or continental level the body which coordinates the life of a Church is the Synod of Bishops. We have had in SCOBA an Executive Committee that

Bishop MARK and Bishop NATHANIEL listen to the presenters.

has guided Church life in North America for over thirty years. In convening this present Conference of Bishops, we find ourselves to be an Episcopal Assembly, a precursor to a General Synod of Bishops. We express our joy that in addition to the regular meetings of SCOBA, this Episcopal Assembly will convene on an annual basis to enhance the movement toward administrative ecclesial unity in North America.

The regional level presents a special challenge because this is one area in which few models of cooperation presently exist. Bishops who live within a given region of North America should meet and concelebrate regularly. They should coordinate activities, encourage clergy and laity to get to know one another and to work together, and initiate concrete joint programs. In essence, they should duplicate regionally what SCOBA has pioneered on the continental level for the past thirty three years.

The local level is where the greatest diversity of models presently exists. These range from very informal clergy or lay associations to highly structured clergy brotherhoods or clergy and lay councils of churches. The bishops of a given region should continue to encourage the clergy and laity of their parishes to work together with other parishes in their area. Without imposing any one model, bishops should seek to formalize and regularize those models that already exist. In areas where there are as yet no such structures, bishops should work with the clergy and laity to develop a model that is appropriate in that locality. The principle is to encourage diverse models within a broader canonical ecclesiological framework.

The Church in North America also benefits from our various monastic communities. Their meeting together should be encouraged by their hierarchs so that the monastics might share their spiritual experience and wis-

Continued on page 4

Statement on the Church

Continued from page 3

dom with one another and with the whole Church of a given region.

We would like to emphasize again: this is presented as a broad outline or framework within which the whole Church in North America can grow to manifest the deep unity of faith that we share in our Lord Jesus Christ, the Father who sent Him, and the Holy Spirit who continually makes Him known to us. The visible unity of the Church is a profound witness of our love for Him and for one another.

Finally, we would like to thank and bless our Christ-loving flocks: the pious priests, deacons, monastics, and laity — who, praying and laboring together, incarnate the oneness which our Church on this continent already enjoys. We ask for their prayers and support, as we pledge to work with them for the glory of God and His Holy Church.

Bishop ALEXIOS	Bishop ANTHIMOS
Bishop ANTOUN	Bishop BASIL
Metropolitan CHRISTOPHER	Archbishop DMITRI
Archbishop HERMAN	Archbishop IAKOVOS
Bishop IAKOVOS	Metropolitan IRINEJ
Metropolitan JOSEPH	Archbishop KYRILL
Bishop MARK	Bishop MAXIMOS
Bishop METHODIOS	Bishop NATHANIEL
Bishop NICHOLAS	Archbishop PETER
Metropolitan PHILIP	Bishop PHILIP
Bishop PHILOTHEOS	Bishop SERAPHIM
Metropolitan SILAS	Metropolitan THEODOSIUS

STATEMENT ON MISSION AND EVANGELISM SCOPA CONFERENCE OF BISHOPS

The end of the second millennium after Christ coincides with a unique missionary challenge to the Orthodox Church around the world. To mention only two dimensions of this challenge will show its scope. 1) The fall of communist totalitarianism in Central and Eastern European countries opens the way for the reevangelization of the peoples of these countries. 2) In the United States and Canada millions of people are in spiritual crisis, millions of people are unchurched, the societies are afflicted with a spiritual and moral vacuum, and the Orthodox Church is therefore presented with a challenge to bear witness to the Orthodox faith and to evangelize.

We, the Orthodox bishops of North America, assembled at the Antiochian Village, Ligonier, Pennsylvania, November 30-December 2, 1994, have heard an address on Mission and Evangelism by His Eminence,

Metropolitan PHILIP of the Antiochian Orthodox Christian Archdiocese, and a response by His Eminence, Archbishop DMITRI of Dallas, Orthodox Church in America, and have reflected together on the missionary task of the Orthodox Church in North America. We wish to express the following convictions and commitments regarding mission and evangelism in North America:

— It is our conviction that mission is the very nature of the Church, and is an essential expression of her apostolicity, and that the Orthodox Church is therefore commanded by the Lord Jesus Christ to teach, to preach, and to make disciples of all nations;

— It is our conviction that the Orthodox Church's history and experience give numerous examples of commitment to mission and to the preaching of the Good News of Christ (missions to the Slavs, missions to Siberia, China, Korea, and Japan, the evangelization of the Alaskan native people, and contemporary mission in Africa, Indonesia and Albania);

— We believe that our task in North America is not limited to serving the immigrant and ethnic communities, but has as its very heart the missionary task, the task of making disciples in the nations of Canada and the United States.

— We believe that the Orthodox of North America — bishops, clergy and laity — are called to think together, plan together, and work together in order to do mission work together;

— We commit ourselves to show special pastoral attention to couples coming to marry in the church, especially in mixed marriages, and to their Orthodox Christian education and inauguration into Church life;

— We commit ourselves to the evangelization, or reevangelization, of those many people who call themselves Orthodox, and have indeed been baptized and chrismated in our churches, but whose lives are in fact distant from the fullness of the Orthodox Faith and the fullness of the Orthodox Church's sacramental life;

— We commit ourselves to avoiding the creation of parallel and competitive Orthodox parishes, missions, and mission programs;

— We commit ourselves to common efforts and programs to do mission, leaving behind piecemeal, independent, and spontaneous efforts to do mission, moving forward towards a concerted, formal, and united mission program in order to make a real impact on North America through Orthodox mission and evangelism;

— We strongly endorse the unified Orthodox Christian Mission Center, the Mission Conference (at present co-sponsored by the Antiochian Orthodox Christian Archdiocese, the Greek Orthodox Archdiocese, and the Orthodox Church in America), and encourage further consolidation of mission efforts and programs here and throughout the world;

— We commit ourselves to express a common vision of mission and to work towards this end in the teaching of mission as an important part of the theological education of our future priests;

Continued on page 13

FLOODS, WHY TURN BACK YOUR FLOW?

During the past year, the media has shown us the tragic results of unprecedented amounts of rain in some of our southern states. Unable to carry off the flow, the banks of the rivers are erased from the landscape and the waters penetrate homes, businesses, hospitals, and churches.

In such instances, nature does not respect intelligence, power, money, or innocence. It also seems that mankind, caught in the throes of such tragedy, knits together in resisting, in rescuing, in rebuilding.

The history of man is replete with the role of rivers and waters. First of all, all forms of life would immediately cease should water disappear from the face of the earth. Second, rivers have been highways of every form of encounter: economic, social, and, unfortunately, military.

Flooding brought silt which made the land fertile. It appeared to give life to the nation. Many rivers and bodies of water were regarded as "divine," among them, the Nile, the Tiber and the Euphrates. Rivers were also rapid-transits for the ancient peoples, bringing new ideas and exchange of civilizations. For all the problems associated with water, the positive aspects always outweighed the negative.

For Christians, the Jordan River is THE river. Yes, there are other bodies of water and places whereat water played an important role; but, for Christians, the Jordan is a "fountain of life."

Let's return to some of the Biblical passages which are read in January for the **Theophany**. **On this day we read the Bible and bless water.** The two go hand in hand. Human life is not an abstraction. Water, that simple element, plays a major role; and, it is humanly possible to recognize this dependency and to give thanks to God for it. We also recall the role it has played and will play in our lives.

Look at the history of water and see to what marvelous use it has been put. **In Genesis (1:1-13) water is created by God.** It is mentioned no less than nine times in this first book of holy writing. Water was created "good." It was also "good" for the Israelis who escaped the pursuing Pharaoh through traversing the waters of the Sea of Reeds (Exodus 14:15-18). **Through Moses, who held his hands out like the form of the cross, God parted the waters and gave the people escape. Baptism is also like this:** by immersing into the waters in God's name, we pass through the limitations of human existence and are given the gift of eternal life.

We sometimes do not like to recognize that life will also have some bitter moments. Trials and rededication are necessary aspects of our human spiritual, and conjunctively, physical growth. The people who escaped Pharaoh became unhappy that the road to a new life was not easier. They felt betrayed by God who did not yet

"brush away every tear." They "murmured" against Moses who, as God's chosen leader, had led them into the testing of the journey to peace and stability in a promised land.

When they came to watering places, thirsty for that simple element of water, they discovered the water polluted and unfit to drink. Exodus

(15: 22-16:1) related the care of **God who provided a simple remedy to change the bitter to sweet water:** Moses was told to throw a certain kind of wood into it; and, this being done, the water became potable.

In the service of blessing the water, the priest dips a wooden cross into the waters, reminding us of this Bible episode. The cross of Jesus sweetens the bitterness of our limited human life, for it promises unending possibilities of growth.

On Theophany, the priest, as the leader of the community, takes water from a tap; and, according to the Bible, gives thanks for it. It is dedicated to God, offered to him in remembrance of all the times that water had an important role in the spiritual growth of his people. **By our recognition of the specialness or sanctity of the water, we confirm our belief that everything good comes from above, from the Father of all light, and we offer thanks, worship, and glory to him.** We drink the "Jordan" water, bless and dedicate our homes to God by sprinkling with it. We also wash our wounds with it. These simple actions take on added meaning if we realize the tremendous history, holy history, of water in the spiritual development of humanity.

In reading the bible passages, we refresh ourselves with the various events which took place referring to water, God's use of it, and his presence among us (Theophany), and his plans for the world to be harmonious.

The services of the Church include these readings: matins, vespers, the hours, the Liturgy; they all incorporate the various passages into our liturgical life of praise. **In January, we are reminded of renewal because of the baptism of Christ in the Jordan, of dedication by participating in the Jordan waters blessed in church, of the call of all mankind through the mystery of holy Baptism.**

Looking through the readings, we are "flooded" by the plan of God's love and mercy toward man. We learn that nature obeys the hand of God and owes its allegiance to him alone. Faith is put to the test and rewarded. The wounds of illness and the corruption of depth are all washed away by water, dedicated by and to God.

At another time in history, waters parted to create

Continued on page 6

FLOODS

Continued from page 5

a pathway over which God's people walked. Joshua, with the Ark, stepped into the Jordan River, and the waters reversed themselves because of the presence of God's word in them. Remember that the Ark held the stone tablets of the Commandments. The waters reverted, because they worshipped their creator, as the first commandment states: You must worship the Lord God alone (Joshua 3:7-8, 15-17).

Not only does God provide for his entire people, but also for his elected prophets and holy ones. Elijah threw his mantle on the Jordan River, and it divided to let him and Elisha pass over. When Elisha became heir to the work of Elijah, he, too, was blessed with the same power. The mighty Jordan recognized the creator in the creature who spoke in his name (2 Kings 2:6-14).

Waters also heal. Naaman, a foreigner from Assyria, sought help to be healed of his leprosy. Elisha the prophet, moved by God, told him to wash seven times in the Jordan. Naaman, proud man that he was, expected a much greater remedy. He felt that the prophet should merely say words and heal him. God wants us to work with him. He may part the waters, but we must lift the cup. He will fill them with power, but we must believe and apply them. Only in the persistent washing of seven times did Naaman find healing. We sometimes are directed to "keep on" but fail to pursue to the seventh time. The word of God is power, but he can also use what he has made "by his own hands" to fulfill what he promises (2 Kings 5:9-24).

The great Isaiah called the people to change, renew, dedicate themselves. "Wash! Clean yourselves!" He called them not to physical washing, but to a purified understanding of life and their human actions as people of God. Who doesn't feel better after having showered or washed? How much cleaner and finer ought we to feel after having been washed in the water of Baptism? or Confession? of the precious Body and Blood of Christ? (Isaiah 1:16-20).

Jacob had crossed the Jordan River in search of a new life. He had a simple wooden staff as his support. When he returned, he had a large household and many possessions. **Passing over the Jordan can also symbolize the fruitfulness and blessings bestowed on those who trust in the call of the Lord (Genesis 32:1-10).**

Moses was discovered in the waters of the Nile. They were like a baptism to him, for he received a new life after he was lifted from among the reeds. The Bible says that the baby Moses wept when his basket was opened. Maybe it was the sunlight and the sudden noises around him which caused this. But the daughter of Pharaoh was moved by his fright and tears. God is also moved by our cries in this life of changeabouts, sudden reversals, intrusions of illness, and catastrophe. Like Moses, we are calm in the quiet safety of the arms of God (Exodus 2:5-10).

Water was also used as a confirmation of calling.

Gideon could not believe that God would use him to help his people. He "put God to the test." He asked for dew to fall on a sheep's skin and not on the ground around it. This happened. He then asked for the reverse, to know that God had really prescribed this event. This happened: the dew fell on the ground around the fleece. The dew confirmed the will of God. "Into each life some rain must fall," it has been said. Into each life we are also called to "do the will of God." Our proof is in receiving the mystery of holy Baptism, Chrismation, and the Eucharist (Judges 6:36-40).

Can fire burn wet wood? Can flame fuel itself on water? Hardly so, and yet, as proof of God's will and as a display of truth in contrast to falsehood and error, water was used for this purpose. Elijah poured quantities of water over his wood, three times with four barrels. He called on God to show that the natural properties of opposites, fire and water, would obey the true God. Flames did come from heaven and were fueled by water; and, by this sign, the people were strengthened and rejected what they knew to be untrue (1 Kings: 18:30-30).

A similar event took place through the prophet Elisha as recorded in 2 Kings (2:19-22). There was no water in Jericho, and the ground produced nothing. Moved by God, Elisha went to a spring and threw salt into it and proclaimed that the land was no longer barren and death was banished, because of the increased flow of water.

We see in this that salt, which stymies growth, became the instrument for growth. Death became the instrument for life when Christ died on the cross. The barren experience of dying becomes a rich and fertile event of renewed existence.

Isaiah reminds us, in our final reading for the feast, that **God does not forget our needs and has appointed a contract with us. He will have mercy on us and lead us to springs of water.** This means that all our needs are given to us. Our worries are our own. Because God has promised, we cannot doubt. If we are weak, we must strengthen ourselves.

This is a reason for celebrating the Theophany with Bible readings and blessing of water. We are refreshed, renewed, reminded of God's actions in the past and of his promises which are to come. We recall, as we pray in the Liturgy, "everything you have done for us, those things known and unknown which have been done for us."

The problem remains: the flooding in our country; why? The problem of suffering and disaster is a part of our life on earth. We can make attempts to control nature's ways, and we have. We can bear with one another when we are struck by such events. As long as we are not in the fullness of paradise, we continue to "toil and sweat to make a living," to exist. **But the sweetness in life comes from knowing that in every event, God's hand is present, lifting, holding and sustaining us as we strive to be good and to keep good all which he has made in our behalf.** ✱

+ NATHANIEL, Bishop

O.T.S.A. STATEMENT

The Orthodox Theological Society in America (OTSA), meeting at St. Tikhon's Seminary in South Canaan, Pennsylvania, June 14-16, 1994, took up for study the texts of the InterOrthodox Preparatory Commission that were adopted at Chambésy on November 7-13, 1993. The first study concerned the completion of its work on the *Orthodox Diaspora*, and the second took up the question of *Autocephaly and the Way in which it is to be Proclaimed*. The members of the Society are encouraged that the Commission has continued its work on this most vital of issues, not only for the faithful in the 'diaspora,' but also for the entire Church. We are also honored that two members of the Society, Rev. Fr. Thomas FitzGerald and Prof. John Erickson, were invited to take part in the deliberations of the Commission and to provide the first hand experience of the Orthodox faithful living in North America.

The members of the Society take special note of the decision of the Commission to charge the Secretariat for the Preparation of the Great and Holy Council to prepare a regulatory plan for the implementation of the 'episcopal assemblies' according to the provisions of paragraph 2c of the November 1990 Commission's adopted text, and that the convocation of these 'episcopal assemblies' will await the final decision of the Fourth Pan Orthodox PreCounciliar Conference. We affirm with the members of the Commission "that the next InterOrthodox Preparatory Commission be convoked by His Holiness the Ecumenical Patriarch as quickly as possible" so that the practical issues outlined in paragraphs 3 and 4 of the November 1993 text may be addressed in preparation for the Great and Holy Council and for the health of the Churches in the 'diaspora.'

Since 1960, we in North America have had the 'first stage' of an 'episcopal assembly' described in the Commission's Adopted Texts of 1990 and 1993, in the form of the Standing Conference of Canonical Orthodox Bishops in the Americas. We look to the Fourth PreCounciliar Conference for provisions that will solidify what presently exists in North America and guide us to the next level of cooperation and unity. As a general rule, we believe the bishops of a region comprising the 'episcopal assembly' should not do anything separately which can be done collectively. Examples that come to mind are in the areas of education on all levels, youth work, charity, and social activity, such as the Orthodox Christian Education Commission (OCEC) and the International Orthodox Christian Charities (IOCC) created by SCOBA. But much more can and should be done. Can we in North America expect specific guidelines on the next steps to be taken by SCOBA toward the establishment of a local Orthodox Church in North America uniting all canonical jurisdictions?

We are in agreement with the PreCounciliar Commis-

sion, expressed in the text *Autocephaly and the Way in which it is to be Proclaimed*, that in theory autocephaly is to be granted by a Mother Church only with the confirmation of the other Churches within the family of Orthodoxy. The Ecumenical Patriarchate's ministry of primacy is crucial for such a pan-Orthodox consensus on the matter of the autocephaly of a local Church. We would suggest that a Commission might address the issue of the degree of autonomy a Mother Church might grant to its local church in the 'diaspora' that will both enhance its ability to cooperate with the other local churches within the same territory and give it practical experience in self-governance as it prepares, within the context of the 'episcopal assembly,' for local autocephaly in one fully-united Church.

Within the Society the issue has been raised as to whether the first region should include all of North America and Central America, or whether this area should be divided into Canada, the United States, Mexico, and Central America.

We repeat what we said in 1991: "The Commission has stated that 'all Orthodox Churches are unanimous that the problem of the Orthodox 'diaspora' should be resolved as quickly as possible.' Our Society shares this conviction and hopes that the Commission's work will be brought swiftly to a happy result." ❀

OTSA Bulletin, Winter 1994.

CORRECTION

In the "Solia," December 1994 issue, page 6 — "Episcopate Council Meets," the name of AVRAM SRBU was mistakenly left out of the first paragraph listing those who were present. Our sincere apologies!

POFTĂ BUNĂ COOKBOOK

Xth Edition

New Easy to Read
Laser Printing

ORDER

_____ copies of POFTĂ BUNĂ
@ \$10.00 each (U.S. funds only)

Total \$ _____

Make check payable to:

St. Mary's Society
c/o Marie Sandru

3097 W. 230TH ST.
NORTH OLMSTED, OH 44070

Name _____

Address _____

City _____ State _____ Zip _____

ARFORA ALMANAC

January, 1995

Dear Sisters and Supporters of ARFORA

May you all have a Happy New Year and
Anul Nou Fericit și La Mulți Ani!

Winter is well under way. The wind and snow started blowing about November 25th in Saskatchewan, and these conditions will probably be with us until Easter. January is a time for the parish councils and ladies auxiliaries to plan the elections for new leaders or renew leadership for the next year. It is also the time to elect delegates to the Episcopate Congress and to the

A.R.F.O.R.A. Congress for the next two years. Please return the A.R.F.O.R.A. Information Sheet, which lists the new officers, to the A.R.F.O.R.A. Secretary, Kae Banda, 205 - 20th Ave. E., Regina SK S4N 1J5. Please send to Florence Churilla, the A.R.F.O.R.A. Treasurer, the membership lists with names, addresses and phone numbers of all auxiliary members. Attach the membership dues which are payable in January for 1995, based on your membership in 1994. The Treasurer's address is 22402 Elmwood Ave., Eastpointe MI 48021-2178.

What is each member's responsibility at an Annual Meeting? The most important is to elect members to office who will be responsible and dedicated to their task, the task of working to the glory of God and to the welfare of the Church and its membership. Choose your leadership wisely. Once this is done, dedicate yourself to working with those leaders to help them accomplish their work. Too often members say, "You're the President. It's your job." But, wait a minute. Each of us elected the President. As a member it is our job to help the President, and every other elected officer, to do the "job" and to do it well. A good New Year's resolution is to commit ourselves to working for the Church for as much time as can possibly be spared from work and from family. Only in this way are we "giving back" part of what has been given to us so abundantly by God when he created us.

1994 was the International Year of the Family. We must make every year the "Year of the Family." One thing to do for your family is to make sure your children attend church, church school and church camp. Schedule for it today. Your children and grandchildren will be grateful and will have good feelings about it all of their lives. Another good New Year's resolution is for each

A.R.F.O.R.A. UNDERGRADUATE SCHOLARSHIP FOR WOMEN

The A.R.F.O.R.A. UNDERGRADUATE SCHOLARSHIP FOR WOMEN was offered for the first time in 1994. Two scholarships, each for \$500.00, may be awarded for the 1995-1996 school year to selected students who have successfully completed their first year of an undergraduate program.

REQUIREMENTS

1. The applicants must be communicant members of a parish under the jurisdiction of the Romanian Orthodox Episcopate of America.
2. They must have successfully completed their first year in an accredited university or college.
3. They must be registered in an accredited undergraduate university or college for their next year of study.
4. Three letters of recommendation must be mailed sealed, directly to the attention of the A.R.F.O.R.A. Undergraduate Scholarship Committee at the address listed below: one from the parish priest, and two from individuals not related to the applicant, attesting to their character.
5. A 3x4 black on white glossy photograph must be included with the above specified information.
6. A formal letter projecting the applicant's plans, including personal goals, projected use of degree, church and community involvement, honors and awards, shall constitute formal application.

Completed application must be in the hands of the Committee by **May 15, 1995**. The awarding of the scholarships will be announced at the A.R.F.O.R.A. Congress held on June 2-4 in Warren, Michigan.

Send request for application to:

A.R.F.O.R.A. Undergraduate Scholarship Committee, P.O. Box 309, Grass Lake, MI 49240-0309. *

one of us to belong to the organizations of the church and help make every church project a success. Only through working together with family, church members and friends can we truly say that we are making our best effort for ourselves and for others.

May you all have a wonderful New Year with family and friends and may God bless us all. *

(Dr.) Eleanor Bujea, President

WORLD CHURCH NEWS

"The Most Important Story of the Year" for Orthodox in America

At the beginning of December 1994, both religious and secular American media was lit like a Christmas tree with good Orthodox news: 29 bishops of all jurisdictions and ethnic groups met in Ligonier, Pennsylvania, on November 30 - December 2, 1994, for the first time in the 200 year history of Orthodoxy in America. The hierarchs who gathered (including His Grace, Bishop NATHANIEL) issued two statements "On the Church in North America" and "On Mission and Evangelism" (see these documents elsewhere in this issue of "Solia").

WCC Aids Religious Education in Eastern Europe

New York (EPS) - A World Council of Churches program to assist the progress of religious education in Eastern Europe has been recently set up with the help of Dr. Constance J. Tarasar and a grant from the United Methodist Board of Global Ministries. The program will sponsor a series of seminars on religious education, the first being in Cyprus, in March 1995. Then a month long program will be hosted by St. Vladimir's Seminary, and another one in Finland.

Slovakian Orthodox in Distress

Bratislava (SOP) - Following a decision of the Slovak Parliament in May, 1990, the Orthodox Church has lost practically all of its real estate in that land. In the diocese of Presov, 90 churches have been taken by the Byzantine-rite Catholic Church, in an area where there were no Uniates. A cry of distress for assistance has been sent by Archbishop NICHOLAS of Presov and Bishop JOHN of Michalovce. On October 29, 1994, the Orthodox Church in the Czech Lands and Slovakia canonized saint Duke Rostislav, the king of Greater Moravia, who requested that the missionary saints Constantine and Kyril be sent by Emperor Michael of Byzantium to his land. (The Path of Orthodoxy)

Patriarch Condemns Homosexuality in Romania

Bucharest (OPS) - In response to new, milder laws on homosexuality, Patriarch TEOCTIST has asked the Romanian Parliament to reverse the laws which make homosexuality an offense only when it affronts public morals. "Even in times of greater trial, our ancestors knew how to distinguish between sin and virtue, natural and unnatural, normal and abnormal", the Patriarch said. He also said that his country did not have to abandon its values in order to integrate with Western European standards and institutions. "Contrary to appearances, European structures will accept us in their fold with our specific values and our traditional identity", he said. "The Church rejects unclean love...the tyranny of selfish, barren passion". (The Illuminator)

Metropolitan Antonie of Transylvania Undergoes Surgery

Cleveland - On November 25, 1994, Metropolitan Dr. ANTONIE Plamadeala, Archbishop of Sibiu and Metropolitan of Transylvania, Crisana and Maramures, underwent open heart by-pass surgery at the renowned Cleveland Clinic Foundation. The successful surgery was performed by Dr. Floyd Loop, director of Cardiology and inventor of the procedure. After that, His Eminence spent recovery time both in Cleveland and at the Dormition Monastery, Rives Junction, Michigan. During his stay, the Romanian Metropolitan delivered homilies and lectures in Cleveland, Detroit and Rives Junction, Michigan. On January 11, the Romanian hierarch returned to his country, together with his companion, the Archimandrite Irineu Duvlea, abbot of Sambata Monastery.

New Doctor of Ministry Program

Pittsburgh Theological Seminary has announced the opening of a new Doctor of Ministry program for Orthodox clergy entitled "Ministry in an Eastern Christian Context". The curriculum was designed in cooperation with the Antiochian House of Studies and requires participants to make only two trips a year to the seminary. Contact 800-451-4194 for more information.

1995 Orthodox Calendar Promotes Unity

The Orthodox Unity Rising (O.U.R.) Publishing Company has produced a 1995 calendar promoting unity among all Orthodox jurisdictions in America. It includes both the "new" and "old" calendar observances as well as secular events, seasonal and lunar changes, Jewish holidays, Western church observances and American historical trivia. Each month features color photos of Orthodox churches throughout the United States. The calendar sells for \$9.95 + shipping. Contact: 800-448-8648.

Orthodox Mission Retreat Planned

The sixth annual Orthodox Mission Retreat, sponsored by the Orthodox Christian Mission Center of St. Augustine, Florida, will be held March 3-5, 1995, at the Marywood Retreat Center in Switzerland, Florida. This Mission Center program brings together people interested in Orthodox Missions and the ongoing mission work of the Orthodox Church. The retreat is open to all; however, space is limited. Receive a reduced registration fee when registering by January 27. Contact Mr. Andrew Lekos at (904) 829-5132. ✽

Compiled by Fr. Remus Grama

FEBRUARY ISSUE DEADLINE
January 16

GROUP DYNAMICS CAN WREAK HAVOC WITH A CHURCH AND ITS MISSION

by Rev. Fr. Cornel Todeasa

Recently my church community went through a festival. For many years the festival has affected the life of my community and of each parishioner. In its aftermath, I had the following thoughts.

In the body of many churches there are two incongruous groups of people, which I label: the abused and the neglected. The existence of these groups can present a challenge to church communities.

It is not difficult to identify the "abused" group. This group is comprised of the "pillars of the church," those who will respond automatically to any call, those who sacrifice their time, talent and monetary resources for the good of the church. This group is well established when they and the church leaders have a firm conviction that they are indispensable, that the church will collapse without them.

Where the "abused" group exists, the other group, the "neglected," exists too. The two groups seem to appear almost simultaneously.

The "neglected" people can be seen as a group, even though they rarely relate to each other or to any other group in the church community. However, they form a distinct group of people because they act in the same manner. They are seldom seen in the church and they almost never participate in the work of the parish. They may have been called on once or twice for a special service to the church and, because they bluntly or perhaps shyly refused, they were never bothered again.

The tendency is to justify and applaud the "abused," for we all know we can never do enough for God, who does everything for us. And all too often we tend to condemn the "neglected" for their lack of interest and involvement.

The abused may say, "I feel good when I sacrifice for the church," and the neglected may say, "I am humble and modest; I know my place in the house of God." Both groups seem to be legitimate in their own reasoning. Nevertheless, when these two groups exist, the church has to work with the abused while hoping to get the neglected involved. The community tries to enlarge the first group by absorbing the second.

With the existence of these two groups, conflicts are likely to appear. They surface when we hear the abused calling the neglected "Easter and Christmas Christians." Or, when the neglected accuse the abused of being "power hungry" and of "behaving as if they own the church."

These accusations might not be true on either side; yet, they do point to a few risks that the groups run. The abused have the enticement of influencing the decisions of the church and thus have the temptation of power. By giving in to this temptation, the democratic process of the parish is damaged. On the other hand, the neglected run the risk of losing faith, if not in God, then in the Church, which is the Body of Christ.

We are inclined to think that the group we should most worry about is the neglected one. But both groups are at risk of being lost for the church, the neglected by "dropping out" and the abused by "burning out." To the neglected, the church may become a cold, exclusive and uncaring "club." To the abused, the church may become a tiresome burden.

To the abused, the Apostle Paul gives the encouragement: "... if we endure, we shall also reign with Him," while to the neglected he gives the warning: "... if we deny Him, he also will deny us" (1 Timothy 2:13). The Church desires to keep both, for there is room for both of them in the Body of Christ.

It is commonly believed that we should work at trying to get the neglected involved in parish life. This work is not easy. But it also is hard, if not much harder, to stop abusing the abused than to stop neglecting the neglected. Very often when we try to stop abusing the abused, they mistakenly believe that they are being excluded or left out, that the community or the leaders have no gratitude for the work they have done in the past.

The solution, though, comes from the groups themselves. The abused should share the work and delegate some responsibilities. The neglected also must pray to understand their calling within the Church and work to be part of the whole life of the Church.

Seeing my people working together for the community, I must recommend the "festival" as a good occasion to make these two groups become one. ✱

CALENDARUL SOLIA 1995

All readers of "Solia — The Herald" should have received a copy of the annual almanac, **Calendarul Solia 1995**. If you have not yet received your copy, please contact us at the address or phone number on page 2 of this issue.

We appreciate your donation to help cover the cost of this publication. Please send a donation in the envelope provided in the book.

May God richly bless you for your generosity.

A.R.F.O.R.A. — ITS MEMBERSHIP AND ITS PURPOSES

Many questions come to the ears and attention of the President of an international organization such as A.R.F.O.R.A. In this article, I will address some of these questions in the hope that the membership of A.R.F.O.R.A. will have a better understanding of who we are and how we function.

A.R.F.O.R.A. was started in 1938 under the name of S.O.R.A. The reason it was started was that, even as early as 1938, the ladies found it to the benefit of the Church and to themselves to work together to accomplish their goals. The membership began with auxiliaries in and around Chicago and Detroit — then it expanded to include auxiliaries in the United States and Canada. Although every ladies auxiliary is a member of A.R.F.O.R.A., no ladies auxiliary of the Romanian Orthodox Episcopate of North America (R.O.E.A.) was compelled to become active. Active membership was as voluntary then as it is today.

If the membership is of such long standing, why do we need an article to clarify the objectives of A.R.F.O.R.A.? The reason is simple. As in any organization, we have new members — we increase our membership daily. In the beginning, all of our members were Romanian Orthodox women. Today our membership includes women whose national ancestry is Greek, Armenian, Lebanese, Egyptian, East Indian, Afro-American, German, Scottish, English, and any other nationality you care to mention. Many of these women converted to the Orthodox faith when they married Orthodox men in the parishes in the R.O.E.A. Others, along with their families, converted only after studying the Orthodox faith and believing this was the true faith. Can these women members of the R.O.E.A. take an active part in A.R.F.O.R.A. and in the local ladies auxiliary? Of course they can! But, under what conditions? The answer is — under the same conditions as the original group of ladies. They must be of the Orthodox faith and members of the R.O.E.A. — they should participate in the sacraments as offered in the Church during the Holy Liturgy Service — they must be dues-paying members of the parish — they must be willing to take office in and work together with the other members of the Church and of the ladies auxiliary to the glory of God and the welfare of the Church community. Notice the word "Church" with a capital "C." This means the whole Orthodox Church of which our parishes are a part.

A.R.F.O.R.A. also works for the "Church." But, it works with the help of the ladies auxiliaries of all the parishes under the R.O.E.A. The work of A.R.F.O.R.A. supplements the work of the local ladies auxiliaries and does it on an international level. A.R.F.O.R.A. is the coordinator. Its work is to carry out the decisions of the local ladies auxiliaries which are made at the annual congresses of A.R.F.O.R.A. What are some of the deci-

sions the ladies auxiliary delegates made over the last 56 years?

Let us examine them, one by one:

SCHOLARSHIPS — A.R.F.O.R.A. offers two types of scholarships — one for women who are members of a parish in the R.O.E.A. and who have completed a baccalaureate degree and are working on a post-graduate degree. The scholarship is offered on an international level and is for \$1,000.00. Two undergraduate scholarships are offered to women who are members of the R.O.E.A. and who have successfully completed the first year of a baccalaureate degree program. It is for \$500.00 each.

ST. PARASCHIVA MISSION FUND — At an annual Congress, the delegates from the local ladies auxiliaries decided they would like to lend a helping hand to small groups of Orthodox faithful who wanted to belong to the R.O.E.A. and needed help to form a mission and later a parish. How to get money to support this program was placed on the agenda. The delegates decided that the best way to offer this help in a meaningful way would be for each local ladies auxiliary to put on a special function, once a year, and send the entire proceeds to A.R.F.O.R.A. This money would be turned over to the R.O.E.A. Mission Fund. They also stipulated that the fund be a minimum of \$3,000.00 a year. For many years, A.R.F.O.R.A. had to supplement this project with funds from the treasury. Thanks to the ladies auxiliaries, this supplement has not been required in the last few years. Credit goes to the local ladies auxiliaries.

AUXILIARY SUNDAY — The delegates wanted the ladies auxiliaries to provide financial support of the Episcopate to help maintain the Bishop's Residence. They determined that each auxiliary should put on an event and send the **entire proceeds** to the Episcopate. A.R.F.O.R.A.'s role is to remind the auxiliaries of their commitment. However, the funds go directly to the Episcopate. It is our way, as ladies, of extending a hand of support to our Episcopate. This is a once-a-year project.

R.O.E.A. SEMINARIAN FUND — Where do priests come from when the priests of our parishes reach the age of retirement? This is not only a difficult question for the R.O.E.A., but it is also a difficult question for the Orthodox Church in America (O.C.A.). A.R.F.O.R.A. attempts to help solve the problem by providing \$1,500.00 to the Seminary Fund each year. The members of the ladies auxiliaries can also assist by encouraging young men to take on the vocation of priesthood when the men indicate a calling for it. The first step, of course, is to be sure that all young people attend the religious education camps at the Vatra and at Fort Qu'Appelle.

MONASTERY AND SEMINARY SUPPORT — The delegates to the A.R.F.O.R.A. Congress decided to

Continued on page 12

support the monasteries and seminaries with an annual donation of \$200.00 to each institution. This is a token of support to show that the ladies of the parishes believe in the work that is being done by them for the Church.

R.O.E.A. HELP FOR ROMANIA — It was the decision at one of the congresses to donate \$1,000.00 annually to this fund. We have given the R.O.E.A. responsibility for the distribution of these funds. In addition, we support the Congress of Romanian Americans (C.O.R.A.) which lobbies government to help the people of Romania.

INTERNATIONAL ORTHODOX CHRISTIAN CHARITIES — It was decided some years ago to financially assist the I.O.C.C. in its charitable work. The annual amount A.R.F.O.R.A. provides is \$500.00.

A.R.F.O.R.A. GRANT-A-WISH PROJECT — Each member of the A.R.F.O.R.A. Board receives an expense cheque in the amount of \$30.00 to assist with travel to all meetings except to the Annual Congress. Several years ago, the Board members decided to turn back their expense cheques and stipulate the manner in which the money should be spent. One year it was decided that A.R.F.O.R.A. donate the proceeds of this to a family who had a terminally ill child. The money was to be used in any manner the family decided upon. The following year, a decision was reached at the Annual Congress that the A.R.F.O.R.A. GRANT-A-WISH PROJECT be set up for this purpose. It is not necessary to distribute this amount annually. It is only given on decision of the Board to a family in the R.O.E.A. who has a terminally or gravely ill child. Only one "wish" is granted per year and only if the situation arises.

A.R.F.O.R.A. CEMETERY PROJECT — A.R.F.O.R.A. took on the responsibility of the beautification of the grave site of Archbishop VALERIAN Trifa at the Vatra Romaneasca cemetery. A.R.F.O.R.A. has paid for trees, shrubs and flowers.

IANCU KITCHEN RENOVATIONS PROJECT — In Michigan, the rules for running a summer camp change frequently. Much of the kitchen equipment and the floors needed major renovations. This special project of A.R.F.O.R.A. was necessitated by the report received from the Michigan State Inspectors. This project cost upwards of \$50,000.00 but resulted in a much more efficient kitchen and one that was acceptable to the inspectors, permitting the continuation of religious education camps at the Vatra.

A.R.F.O.R.A. HOUSE — A.R.F.O.R.A. House was turned over to the care of A.R.F.O.R.A. many years ago. This house is used by the religious education camp volunteers and has also been used as the Nurse's Office. A.R.F.O.R.A. recently paid for a new bathroom to be added as well as new curtains, floor coverings, etc. There is no heat in the house, so we are investigating an inexpensive system for use on cool nights. Still needed by the Michigan inspectors is a fire escape for the second floor. It is hoped this will be in place by summer of 1995.

COOKS FOR THE RELIGIOUS EDUCATION CAMP — For a number of years, ladies of the R.O.E.A. worked as cooks for religious education camps. Later, when it became more difficult to staff the kitchen, A.R.F.O.R.A. offered the cooks a small honorarium to look after out-of-pocket expenses. This applies to both the Vatra and St. Nicholas (Canada) camps.

BROCHURES AND PAMPHLETS — A number of brochures and pamphlets have been printed over the years. The first that comes to mind is the **Constitution and Bylaws of A.R.F.O.R.A.** which is printed in both English and Romanian. To guide the members of the ladies auxiliaries in their work, the **A.R.F.O.R.A. Guidebook** was printed in both English and Romanian. You have had occasion to see the pamphlets: **We are A.R.F.O.R.A., Noi Suntem A.R.F.O.R.A., A.R.F.O.R.A. Prays With You, A.R.F.O.R.A. Se Roaga Cu Dumneavoastra, Breast & Uterine Cancer Facts, Cancerul La Femei Sani Si Uter, and A.R.F.O.R.A. Celebrates the 200th Anniversary of Orthodoxy in North America.** There are also a few older publications which are now out-of-print, one of which is **Orthodox Christian Prayers.** I also noted that the R.O.E.A. published, with the financial assistance of A.R.F.O.R.A., the **Akathist to Our Venerable Mother Paraschiva.** This is a very commendable list of publications.

The listings above overwhelm me. But, we're not done yet. You may say, where does A.R.F.O.R.A. get the money for all this, since there are only two ladies auxiliary projects — the St. Paraschiva Project and Auxiliary Sunday Project. Well, some of A.R.F.O.R.A.'s money comes from the annual dues — \$6.00 per member. It is the responsibility of the auxiliaries to recruit every female member of the parish who is eighteen years of age or older. This isn't so that A.R.F.O.R.A. can get more dues — it is so that each woman, young or older — meets her obligations as a member of your parish. Some young ladies may think that, because they are still living at home, their mothers' dues cover them. Certain obligations go with reaching the age of maturity: one is to be a responsible member of the Church, that is, to participate fully in church functions and to pay parish dues, another is to participate in ladies auxiliary activities and to pay ladies auxiliary dues.

Another big source of income is the ANNUAL CONGRESS. It is expected that each and every ladies' auxiliary will take a turn in hosting an A.R.F.O.R.A. Congress. The 1994 Congress was hosted by the Credinta Ladies Auxiliary of Chicago. The 1995 Congress will be hosted by the Ladies Auxiliary of the Descent of the Holy Ghost parish in Warren, Michigan. The Congress provides A.R.F.O.R.A. with a large sum of money which A.R.F.O.R.A. uses to complete its projects. We know that some auxiliaries are very small and cannot host a Congress, but there are other ways to help. A.R.F.O.R.A. is responsible for looking after the Coffee Shop at the VATRA Congress. A half-dozen ladies is the most this

Continued on page 15

SOLIA

December 1 - 28, 1994

We gratefully acknowledge the following donations and subscriptions:

FRIENDS

Liola Pirvu, Bear Lake, MI	\$500.00
(IMO parents - John & Areta Pirvu, Sr. /	
brother - John Pirvu, Jr. / sister - Viorica Pirvu /	
cousin - Serafin Bontea)	
mil Lazar, Wonder Lake, IL	\$50.00
M John P. Stanitz, Wheaton, IL	\$50.00
M O. Berteau, Warren, OH	\$50.00
George Petrelean, Homer, MI	\$50.00
(IMO parents, George & Rafira Petrelean)	
George Papes, Chicago, IL	\$30.00
Manoil Ene, New York, NY	\$25.00
Barbara Dube, Windsor, ON	\$25.00
(IMO Mihai Manciu)	
Sa. Matilda Chereches, Roebling, NJ	\$20.00
M Joseph Fataen, Detroit, MI	\$15.00
Raean Popa, N. Olmsted, OH	\$14.00
on Sefcik, La Mirada, CA	\$12.00
Anna Miclau, Chicago, IL	\$12.00
Petar Keta, Cleveland, OH	\$12.00
Sa. Isolde Dobrin, Norwich, CT	\$12.00

SUBSCRIPTIONS

Delia Daba, Kenosha, WI
Richard Martin, Waldport, OK
Sylvia Karavokiros, Clearwater, FL
Paula Boose, Waverly, NY
State Historical Society, Madison, WI
George Petrelean, Homer, MI
M/M George Bodin, Franklin Lakes, NJ
Peter Pletos, Warren, MI
Helene Roman, Dania, FL
Cornelia Bugar, Northville, MI
Sadie Tomy, Phoenix, AZ
Adrian Baica, Whitewater, WI
Mihail Badila, Ridgewood, NY
Alexandrina Isac, Astoria, NY
Mary Maddox, Dayton, OH
Donna Laine, Valrico, FL
Ovid Corsatea, Cleveland, OH
John Puia, Canton, OH
Rev. Daniel Donovan, Watervliet, NY
M/M Sam Pistrui, Florence, KY
John P. Sandru, Santa Ana, CA
Rev. James Laliberte, Media, PA
Elena Gornea, Detroit, MI
Dr. Valeriu Albu, Charleston, WV
Dr. George Droubie, W. St. Paul, MN
Nicholas Constantinesco, Ottawa, ON
G. Janus, Montreal, PQ
Barbara Dube, Windsor, ON

HIERARCHAL SCHEDULE

November 12-13, Miramar, FL. Holy Trinity. Saturday, Great Vespers. Sunday, Divine Liturgy. New parish house blessed.

November 19, Saturday. Dearborn Hgts., MI. Sts. Peter & Paul. Presided over Dept. of Religious Education meeting.

November 20-21. Rives Junction, MI. Dormition Monastery. Sunday, Divine Liturgy. Monday, Presentation of the Theotokos. Divine Liturgy.

November 22, Tuesday. Cleveland, OH. Assisted Metropolitan Antonie Plamadeala with admission to the Cleveland Clinic.

November 24, Thursday. Thanksgiving Day. Rives Junction, MI. Dormition Monastery. Divine Liturgy.

November 27, Sunday. Southfield, MI. St. George Cathedral. Divine Liturgy.

November 30-December 1, 2. Wednesday-Friday. Ligonier, PA. Antiochian Village. Attended SCOBA Conference.

December 4, Sunday. Rives Junction, MI. Dormition Monastery. Divine Liturgy. ✱

STATEMENT ON MISSION AND EVANGELISM

Continued from page 4

— We respectfully petition His All Holiness the Ecumenical Patriarch to convene a world conference of mission representatives to help coordinate Orthodox mission strategies and efforts around the world;

— We Orthodox in North America commit ourselves to bringing our household into order for the sake of the preaching of the Good News of Jesus Christ, His Incarnation and His teaching, His crucifixion, death, burial, and resurrection, and His presence in the Church through the descent of the Holy Spirit.

Bishop ALEXIOS
Bishop ANTOUN
Metropolitan CHRISTOPHER
Archbishop HERMAN
Bishop IAKOVOS
Metropolitan JOSEPH
Bishop MARK
Bishop METHODIOS
Bishop NATHANIEL
Archbishop PETER
Bishop PHILIP
Bishop SERAPHIM
Metropolitan THEODOSIUS
Archbishop VICTORIN

Bishop ANTHIMOS
Bishop BASIL
Archdiocese DMITRI
Archbishop IAKOVOS
Metropolitan IRINEJ
Archbishop KYRILL
Bishop MAXIMOS
Bishop MITROPHAN
Bishop NICHOLAS
Metropolitan PHILIP
Bishop PHILOTHEOS
Metropolitan SILAS
Bishop TIKHON
Bishop VSEVOLOD

PARISH REGISTER

BAPTISMS

- Baissalov, Roustem Severian**, some of Bulat Baissalov & Lora Zakirova, Regina, SK. St. George, Regina, SK. Godparents: Miroslav Rusnak & Constanza Gherasim.
- Baraschi-Cryns, Sophia Meline**, daughter of Daniel Cryns & Ioana A. Baraschi, New York, NY. St. Dumitru, New York, NY. Godparent: Mihaela Bendu.
- Bejinariu, Andrew Raymond**, son of Lucian & Daniela Bejinariu, Brooklyn Park, MN. St. Mary, St. Paul, MN. Godparents: Aurel & Luiza Cernea and Ann Bongard.
- Bogdan, Christina Elise**, daughter of Alexandru & Sanda A. Bogdan, New York, NY. Godparent: Polixenia Udubasa.
- Catrina, Rachel Lynn**, daughter of Dumitru & Corina Catrina, Seven Hills, OH. St. Mary, Cleveland, OH. Godparents: Aurel & Maria Ducu.
- Fenghea, Nicole**, daughter of Cosmin & Carmen Fenghea, Bronx, NY. St. Dumitru, New York, NY. Godparents: Haralambie, Stela, Mirela & Cristina Mila.
- Fuentes (Talpa), Daniel**, son of Angela Fuentes, Middleburg Hgts., OH. St. Mary, Cleveland, OH. Godparents: Florica & Alexandru Cotrau.
- Gumuscian, Victoria Lynn**, daughter of Gabriel & Trena Gumuscian, Cleveland, OH. St. Mary, Cleveland, OH. Godparents: John & Astra Acsinia.
- Hadaller III, David Lawrence**, son of David Hadaller Jr., & Mirela Mustaca, Riverdale, NY. St. Dumitru, New York, NY. Godparents: Petru & Ianula Batu.
- Lungu, Kevin Jason**, son of Adrian & Camelia Lungu, Cleveland, OH. St. Mary, Cleveland, OH. Godparent: Sorin Grama.
- Marazan, Tommy**, son of Octavian & Gabriela Marazan, Grayslake, IL. Holy Nativity, Chicago, IL. Godparent: Lia Marazan.
- Marton, Lisa Nicole**, daughter of Ilie & Mariana Marton, Monticella, WI. Holy Nativity, Chicago, IL. Godparents: Alexandru & Constantina Dorosan.
- Mihailov, Mark Panta Geoffrey**, son of George & Jacqueline Mihailov, Kitchener, ON. St. John, Kitchener, ON. Godparents: Peter & Kim Kampian.
- Mixell, Tia Nicole**, daughter of Kevin & Sharon Mixell, Cleveland, OH. St. Mary, Cleveland, OH. Godparent: Pam Hook.
- Moldovan, Georgiana Victoria**, daughter of Gheorghe & Victoria Moldovan, Youngstown, OH. Holy Trinity, Youngstown, OH. Godparents: Psa. Octavia, Maria, Lucretia Bleahu.
- Musina, Diana Nicole**, daughter of George Musina & Adelina Todica, N. Bergen, NJ. St. Dumitru, New York, NY. Godparent: Adriana Montalenti.
- Mustata, Jessica Melissa**, daughter of Marian & Lenuta Mustata, Grand Rapids, MI. Dormition Monastery, Rives Junction, MI. Godparents: Constantin & Elena Prisecaru.
- Petrovitch, Peter Jordan**, son of Robert P. Petrovitch & Elizabeth M. Gilk, Belcamp, MD. Holy Cross, Alexandria, VA. Godparents: Gus Petrovitch & Regina Nichols.

- Pinkerton, James Dryden**, son of Korey & Bobby J. Pinkerton, Calgary, AB. St. Mary, Calgary, AB. Godparents: Jack & Helen Uhrich.
- Puiu, Stephanie Michele Crystal**, daughter of Adrian & Emilia Puiu, Ridgewood, NY. St. Dumitru, New York, NY. Godparents: Cristian & Serbana Puiu.
- Raileanu, Maximilian Thomas**, son of Stefan V. & Carmen Raileanu, Parkway, NY. St. Dumitru, New York, NY. Godparent: Theodor Robescu.
- Romanet, Sebastian Dafin**, son of Dafin & Adel Romanet, Sacramento, CA. Sts. Michael & Gabriel, Sacramento, CA. Godparents: Valentin & Doina Savin.
- Sandulescu, Michael Jean Gabriel**, son of Dragos & Anca E. Sandulescu, Flushing, NY. St. Dumitru, New York, NY. Godparents: Mihai M. & Caico Iolanda Mecusutu.
- Streza, Victoria Maria**, daughter of Nicolae Streza & Liviu Turtuba, Brooklyn, OH. St. Mary, Cleveland, OH. Godparents: Eugen & Lucia Constantinescu.
- Szilagyi, Claudia**, daughter of Michael & Luminita Szilagyi, Kenosha, WI. Holy Nativity, Chicago, IL. Godparents: Dan & Maria L. Marginean.
- Tanjala, Monica Doina**, daughter of Costica & Eugenia Tanjala, Romania. St. Dumitru, New York, NY. Godparent: Ramona Calin.
- Tent, Marius Michael**, son of Marius & Sofia Tent, Lakewood, OH. St. Mary, Cleveland, OH. Godparents: Costel & Rose Marinescu.
- Tent, Sofia Irina**, daughter of Marius & Sofia Tent, Lakewood, OH. St. Mary, Cleveland, OH. Godparents: Costel & Rose Marinescu.
- Toader, Andrew Constantin**, son of Ovidiu F. & Elena Toader, Kalamazoo, MI. Dormition Monastery, Rives Junction, MI. Godparents: Lucia & Florin Curta and Georgian Mocanu.
- Trifu, Cristian Stefan**, son of Stefan & Violeta Trifu, Cleveland, OH. St. Mary, Cleveland, OH. Godparents: Ionel & Ilinka Bozin.
- Williams, Tristan Andrew**, son of Walter & Catherine Williams, Westlake, OH. St. Mary, Cleveland, OH. Godparents: John & Helen Asimov.

RECEIVED INTO THE CHURCH

- Karch, Patrick D.**, Regina, SK. St. George, Regina, SK. Rev. Fr. John Mancantelli.
- Pinkerton, Ion T.**, Calgary, AB. St. Mary, Calgary, AB. Rev. Fr. Michael Lupu.

MARRIAGES

- Bindela, Iancu and Simona Mila**, Bronx, NY. St. Dumitru, New York, NY. Godparents: Mihai & Mariana Talabacu.
- Coad, Adrian and Marilena M. Serban**, Montreal, PQ. St. Nicholas, Montreal, PQ. Godparents: Liviu & Alina Cimpoca.

Continued on page 1

VATRA'S BELOVED "BROWNIE" PASSES ON

For approximately 14 years, Brownie was a familiar sight on the grounds at the Vatra. She welcomed visitors and made friends with the students and staff at the church camps. During this past August she began to fail and was put to sleep. She is buried at the Vatra.

ARFORA *Continued from page 12*

requires — in addition to being in attendance for three or four days, they are kept busy preparing and serving coffee, tea and finger foods. Most of the ladies handling the Coffee Shop have enjoyed doing it. It is never a problem to get volunteers — but we need the participation of all ladies auxiliaries, so do volunteer for this. The entire proceeds of this function goes to the R.O.E.A.

Since 1938, a project the international ladies auxiliary took on was the care of the Bishop's Residence. Today, A.R.F.O.R.A. still takes care of the buildings — it recently renovated the kitchen and provided some new furniture. In the early days, the local ladies cleaned the house and performed other chores in the upkeep of the residence. Today, women have so many tasks — a full-time job — looking after their families — working with the local ladies auxiliary — charitable work — and the list goes on. The task of cleaning the house and looking after the flower beds has been taken on by the local monastery with financial support from A.R.F.O.R.A. The Board members still perform the duty of hostess when the occasions arise, for example, the Congress in July.

A.R.F.O.R.A. does not work in a vacuum. It is supported by every ladies auxiliary in the United States and Canada. If your auxiliary is inactive, please see to it that it becomes active by paying its membership dues to A.R.F.O.R.A. Only through working together can we bring back the faithful who attend the Church sporadically. Only through working together can we raise our children to believe in God. Only through working together can we truly say we are working as best we can to the glory of God in the Highest. Your co-operation and active participation is needed. God Bless Us All. ✻

Dr. Eleanor Bujea, President

PARISH REGISTER

Continued from page 14

- Fuentes (Talpa), Daniel and Florenina Daniela Talpa**, Middleburg Hgts., OH. St. Mary, Cleveland, OH. Godparents: Alex & Florica Cotrau.
- Giosan, Liviu and Mirela M. Chisbora**, New York, NY. St. Dumitru, New York, NY. Godparents: Henry & Linda Boxuniewicz.
- Klysh, Myron I. and Marion Schneider**, Winnipeg, MB. St. George, Winnipeg, MB. Godparent: William Klysh.
- Nastu, Vasile and Georgiana C. Bujgoli**, New York, NY. St. Dumitru, New York, NY. Godparents: Cristian & Julia Docu.
- Ohlsson, Sean E.J. and Theodora J. Ungurain**, Winnipeg, MB. St. George, Winnipeg, MB. Godparent: Devon Ungurain.
- Puiu, Mircea C. and Serbana Ion**, Middle Village, NY. St. Dumitru, New York, NY. Godparents: Andrei & Cristina Puiu.
- Tantas, Vasile and Aurelia Damian**, Chicago, IL. Holy Nativity, Chicago, IL. Godparents: John & Lucia Pop and Victor & Florica Vraja.
- Tatar, Teodor and Elena Rogoveanu**, Chicago, IL. Holy Nativity, Chicago, IL. Godparents: Adrian & Rodica Sarbu.

DECEASED

- Babi, Emilia J.**, 74. Holy Trinity, Los Angeles, CA.
- Babu, Norma**, 94. St. Dumitru, New York, NY.
- Beianu, Mariana**, 42. Holy Trinity, Los Angeles, CA.
- Beurkdzhyan, Hagop**, 63. Holy Trinity, Los Angeles, CA.
- Braileanu, James**, 91. Holy Trinity, Los Angeles, CA.
- Budaska, Cornelia**, 68. Holy Trinity, Los Angeles, CA.
- Corbut, Victor G.**, 80. St. Mary, Cleveland, OH.
- Dalea, Sima**, 69. St. Mary, Cleveland, OH.
- Daya, Ecaterina N.**, 71. Holy Trinity, Los Angeles, CA.
- Dinca, Robert**, 24. St. Mary, St. Paul, MN.
- Fodorean, Andrei**, 82. Holy Trinity, Los Angeles, CA.
- Gheran, Paul**, 85. Descent Holy Spirit, Warren, MI.
- Grebencea, Natalia**, 59. Holy Trinity, Los Angeles, CA.
- Hampu, Andrew**, 68. St. Mary, Cleveland, OH.
- Iliescu, Maria**, 71. Holy Trinity, Los Angeles, CA.
- Iovin, Lucretia**, 51. Holy Trinity, Los Angeles, CA.
- Kaprilian, Edvard**, 79. Holy Trinity, Los Angeles, CA.
- Kozokari, Vasa S.**, 29. St. John, Kitchener, ON.
- Kretzu, Helen**, 88. Descent Holy Ghost, Elkins Park, PA.
- Lapadat, Julian J.**, 62. Holy Trinity, Los Angeles, CA.
- Mangu, Florentina**, 44. Holy Trinity, Los Angeles, CA.
- Moldovan, Livia J.**, 89. St. George, Canton, OH.
- Nicoara, Magdalena**, 84. Descent Holy Ghost, Elkins Park, PA.
- Onitza, Florian**, 85. Holy Trinity, Los Angeles, CA.
- Pincu, Vikentie**, 72. Holy Trinity, Los Angeles, CA.
- Petroi, Anna**, 76. Sts. Peter & Paul, Dearborn Hgts., MI.
- Pirvu, Petru**, 84. Descent Holy Spirit, Warren, MI.
- Pogonat, Vladimir**, 47. Holy Trinity, Los Angeles, CA.
- Popa, Elisabeta**, 74. Holy Trinity, Los Angeles, CA.
- Raducan, Constanta**, 61. Holy Trinity, Los Angeles, CA.
- Sarchizian, Antranic**, 61. Holy Trinity, Los Angeles, CA.
- Solomon, Mary A.**, 77. St. Mary, Cleveland, OH.
- Stavri, Dumitru**, 83. Holy Trinity, Los Angeles, CA.
- Theodory, Victoria**, 72. Holy Trinity, Los Angeles, CA.
- Veteanu, Helen P.**, 79. Holy Trinity, Los Angeles, CA.

FINANCIAL REPORT

EPISCOPATE SUPPORTERS

St. Mary Ladies Auxiliary, St. Paul, MN	\$1,000.00
M/M John P. Stanitz, Wheaton, IL	\$ 125.00
M/M O. Berteau, Warren, OH	\$ 100.00
M/M Cornel Cotosman, Addison, IL	\$ 100.00
Michael Durato, St. Louis, MO	\$ 100.00
Dr. Stefan Issarescu, Providence, RI	\$ 100.00
M/M Nick Moga, Hubbard, OH	\$ 100.00
M/M Dimitriu Radu, Woodside, NY	\$ 100.00
M/M Stephen Shonn, Youngstown, OH	\$ 100.00
Constantin Marandici, Sterling Hts., MI	\$ 50.00
M/M William Murray, Regina, SK	\$ 50.00
Mary Demetriade, Warren, MI	\$ 25.00
Psa. Eleanora Lazar, Southfield, MI	\$ 15.00

GENERAL DONATIONS

M/M George Aldea, Royal Oak, MI	\$500.00
(Purchase of Computer Printer)	
M/M Timothy Oancea, Berkley, MI	\$175.00
Audrey Huston, Michigan Center, MI	\$100.00
(Christmas Donation)	
Fr. & Psa. John Limbeson, Indianapolis, IN	\$100.00
(Christmas Donation)	
M/M Charles Nanas, Livonia, MI	\$ 25.00
Valentin Pascu, Schenectady, NY	\$ 25.00
M/M Viorel Nikodin, Farmington Hills, MI	\$ 20.00
Victor T. Leahul, Redford, MI	\$ 20.00
M/M George Dragila, Battle Creek, MI	\$ 10.00
(Christmas Donation)	
Mabel Salim, Akron, OH	\$ 10.00
(candles; St. Mary Chapel)	

MEMORIAMS

Anonymous	\$400.00
(I.M.O. Rev. Fr. Dumitru Dobrin)	
Olivia Dickerman, Ypsilanti, MI	\$200.00
(I.M.O. Bob & Rick)	
Psa. Isolde Dobrin, Norwich, CT	\$100.00
(I.M.O. Fr. Dumitru Dobrin)	
Pauline Voishan, Avalon, CA	\$ 25.00
(I.M.O. George Voishan & Son)	
Iuliana Campean, Grosse Pte. Pk., MI	\$ 20.00
(I.M.O. Valentin Cornea)	
Pauline Voishan, Avalon, CA	\$ 15.00
(I.M.O. Joe Lapadat)	

EPISCOPATE DUES

Sts. Peter & Paul, Dearborn Hts., MI	\$12,930.00
St. Dimitrie, Bridgeport, CT	\$8,700.00

EPISCOPATE SUNDAY

St. Mary, Cleveland, OH	\$1,510.25
Descent of the Holy Spirit, Merrillville, IN	\$728.00
St. George Cathedral, Southfield, MI	\$223.00

LADIES AUXILIARY SUNDAY

Holy Cross Ladies Auxiliary, Hermitage, PA	\$500.00
--	----------

BISHOP'S TRAVEL FUND

St. Mary, Tustin, CA	\$500.00
Rucsanda Sarbu DeBota, Miramar, FL	\$500.00
St. Dimitrie, Bridgeport, CT	\$314.00

WILLIAM R. STANITZ /AROY SCHOLARSHIP FUND

M/M John P. Stanitz, Wheaton, IL	\$1,000.00
--	------------

MISSION FUND

Presentation of Our Lord, Fairlawn, OH	\$600.00
St. Mary, Chicago, IL	\$300.00
Anonymous	\$200.00
(To replat Holy Vessels)	
St. Mary, St. Paul, MN	\$100.00
(In Honor of Bp. Nathaniel's 10th Anniversary of Enthronement)	
Sts. Peter & Paul, Dearborn Hts., MI	\$100.00
Ileana Petrescu, Duarte, CA	\$ 50.00
Florence Churilla, Eastpointe, MI	\$ 25.00
(To replat Holy Vessels)	

HELP FOR ROMANIA

St. Dumitru, New York, NY	\$1,000.00
St. Mary, Chicago, IL	\$ 300.00
St. John, Woonsocket, RI	\$ 200.00
Sts. Constantin & Elena, Indianapolis, IN	\$ 178.00
Holy Cross Mission, San Jose, CA	\$ 60.00
M/M John Moldovan, Pleasanton, CA	\$ 50.00
Rev. Dn. Gregory Burke, Boynton Beach, FL	\$ 25.00

R.O.E.A. ADMINISTRATION BUILDING

St. Dumitru, New York, NY	\$3,000.00
---------------------------------	------------

GREETING

To Bishop NATHANIEL,
the Clergy and all the
faithful of the diocese,
All good wishes for 1995!

Leona Barbu, Cleveland, Ohio

CLERGY CHANGES

Lesko, Andrew J., was ordained into the Holy Diaconate at Holy Trinity Church, Los Angeles, California, by Bishop NATHANIEL on December 18, 1994. Rev. Dn. Lesko is attached to Holy Trinity Church, Los Angeles, California.

PARISH REGISTER STATISTICS

January 1994 - December 1994

BAPTISMS - 281
CONVERSIONS - 62
MARRIAGES - 114
DEATHS - 187

DECLARAȚIA PRIVITOARE LA BISERICA IN AMERICA DE NORD

Conferința Permanantă A Episcopilor Ortodocși Canonici în America Conferința Episcopilor

Antiochian Village

30 Noembrie - 2 Decembrie 1994

Noi, Ierarhii Ortodocși din Statele Unite și Canada, adunați la Antiochian Village, Ligonier, Pennsylvania, dela 30 Noembrie până la 2 Decembrie 1994, exprimăm în primul rând și mai înainte de orice, sincera noastră recunoștință față de de respectații Părinți și Frați Ierarhi ai Bisericii noastre Mame de dincolo de ocean, pentru dragostea și grija lor, vădită în proeminența acordată "diasporei" în agenda viitorului Mare și Sfânt Sinod, precum se vede în textele adoptate ale Comisiei Pregătitoare Inter-Ortodoxe.

Suntem în așteptarea următoarei întruniri a Comisiei menționate în textul adoptat în Noembrie 1993. Susținem cu tărie importanța reprezentării directe și concrete a Bisericii din America de Nord atât la acea întrunire cât și la toate care vor urma. Cum este posibil să se discute viitorul Bisericii din America de Nord, fără ca aceasta să fie prezentă? Noi va trebui să participăm aducând cu noi o experiență de două sute de ani, dobândită propovăduind Evanghelia și credința cea vie Ortodoxă, în afara teritoriilor care istoric au fost Ortodoxe. Cu smerenie cerem Înalt Preafericitului Părinte Patriarh Ecumenic să găsească o cale, prin preacuvioșii Ierarhi ai Conferinței noastre Permanente, de a realiza aceasta reprezentare. Cu aceeași smerenie cerem Întâistătătorilor celorlalte Biserici Mame, să sprijine această inițiativă. Cerințele care copleșesc viața Bisericii noastre în mijlocul unei societăți necredincioase, nu îngăduie nici o întârziere în înfăptuirea acestui proces.

Ca atare, adunarea noastră, a episcopilor, sprijină repetatele cereri făcute de SCOBA pentru ca să li acorde o audiență la Înalt Preafericitul Părinte Patriarh Ecumenic și la ceilalți Patriarhi și Întâistătători ai Bisericii Mame, în vederea discutării realităților din America de Nord.

În afară de aceasta, am socotit că putem accepta termenul de "diasporă," folosit în descrierea Bisericii din America de Nord. De fapt, eclesiologic, termenul este problematic. El diminuează plinătatea credinței pe care am trăit-o și am experiat-o aici, timp de două sute de ani.

În plus, reflectând asupra modurilor în care Biserica din America de Nord s'a maturizat, este important să se recunoască că s'a realizat mult, ca raspuns firesc și organic al creștinilor ortodocși, care își împărtășesc aceeași credință, viețuind împreună în acest loc. Noi slujim și clădim pe structuri deja existente. Unele sunt formale. Și prima dintre acestea este SCOBA însăși. Mai există de asemenea diferitele ei prelungiri, ca de pildă Organizația

Internațională de binefacere a Creștinilor Ortodocși (International Orthodox Christian Charities) (IOCC), Comisia de Educație Creștin Ortodoxă (Orthodox Christian Education Commission) (OCEC), Societatea de Teologie Ortodoxă în America (Orthodox Theological Society in America) (OTSA), Centrul de Misiuni Creștin Ortodoxe, și multe alte organizații pan-ortodoxe, pe întreg cuprinsul continentului Nord American. Apoi sunt de deasemenea structuri mai puțin formale, ca de pildă întrunirile comune ale școlilor și seminariilor noastre teologice, adunările comune monastice, consiliile locale ale bisericilor, frățiile clerului, precum și asociațiile de artă sacră și muzică liturgică. Ele sunt mărturia puternicilor temelii pe care continuăm să clădim.

În acest scop, toate eforturile noastre trebuie coordonate într'un cuprinzător cadru eclesiastic. Acesta ne-ar da libertatea și flexibilitatea de a deveni, în mod organic, o Biserică unită administrativ. Ca în orice cadru eclesiologic Ortodox, Biserica locală are trei nivele. Primul este cel național, sau în cazul nostru cel continental. Al doilea este cel regional sau al diocezei. Și al treilea este cel local sau al protopopiatului. Toate acestea depind și cresc din parohie, care este locul inițial întru care creștinii își exprimă și trăiesc credința lor.

Planul regional constituie o solicitare și o problemă specială, deoarece în cadrul ei există în prezent puține modele de cooperare. Episcopii care trăiesc într'o anumită regiune a Americii de Nord, trebuie să se întâlnească și să coliturghească cu regularitate. Ei trebuie să-și coordoneze activitățile, să îndemne clerul și mirenii a se cunoaște mai bine între ei și să lucreze împreună și să inițieze programe comune concrete. În esență, ei trebuie să reproducă pe plan regional ceea ce SCOBA a realizat pe plan continental, în ultimii treizecișitri de ani.

Planul local însă, este cel în care există în prezent cea mai mare diversitate de modele. Acestea se întind dela cele mai neformale asociații clerice sau laice, până la înalte structuri ale frățiilor clerului și ale consiliilor laice din cadrul bisericilor. Episcopii dintr'o anumită regiune vor trebui să-și îndemne în continuare clerul și mirenii din parohiile lor, să comunice și lucreze împreună cu alte parohii din aceeași regiune. Fără a impune un anumit model, episcopii trebuie să dea o formă precisă și să regularizeze modelele care există deja. În zonele în care nu există încă asemenea structuri, episcopii trebuie să se străduiască împreună cu clerul și mirenii lor, să dezvolte

Cont. la pag. 18

DECLARAȚIA PRIVITOARE

Cont. de la pag. 17

un model apropiat acelei zone. Principiul este de a încuraja existența diverselor modele, într'un larg cadru eclesiologic canonic.

Biserica din America de Nord beneficiază de asemenea și de varietatea comunităților monastice. Ierarhii vor trebui să încurajeze întâlnirile lor reciproce, astfel încât obștile mănăstirești să poată împărtăși experiența și înțelepciunea lor duhovnicească, între ele și cu întreaga Biserică din acea reguine.

Dorim să subliniem încă odată: toate cele spuse reprezintă doar o largă schiță sau cadru, în care întreaga Biserică din America de Nord poate crește și vădi, adâncă unitate de credință, pe care o împărtășim întru Domnul nostru Iisus Hristos, Tatăl care L-a trimis și Sfântul Duh, care neîncetat ni-L face cunoscut. Unitatea văzută a Bisericii este o profundă mărturisire a dragostei noastre pentru El și între noi înșine.

Ca încheiere, dorim să mulțumim și să binecuvântăm turmele noastre de Hristos iubitoare: evlavioșii preoți, diaconi, monahi, monahii și mireni - care, rugându-se și ostendind împreună, întru chează unicitatea de care se bucură deja Biserica noastră, pe acest continent. Le cerem rugăciunile și sprijinul lor, făgăduind a lucra împreună cu ei pentru mărirea lui Dumnezeu și a Sfintei Sale Biserici.

P.S. Episcop Alexios

P.S. Episcop Anthimos

P.S. Episcop Antoun

P.S. Episcop Basil

I.P.S. Mitropolit Christopher I.P.S. Arhiepiscop Dmitri

I.P.S. Arhiepiscop Herman I.P.S. Arhiepiscop Iakovos

P.S. Episcop Iakovos

I.P.S. Mitropolit Irinej

I.P.S. Mitropolit Joseph

I.P.S. Arhiepiscop Kyrill

P.S. Episcop Mark

P.S. Episcop Maximos

P.S. Episcop Methodius

P.S. Episcop Nathaniel

P.S. Episcop Nicholas

I.P.S. Arieepiscop Peter

I.P.S. Mitropolit Philip

P.S. Episcop Philip

NECROLOG

Anunțăm cu regret că la 12 Octombrie 1994 — a încetat din viață, la Freiburg, Germania, Domnul Petre Vălimăreanu, doctor în teologie și drept.

O Adunare Istorică A Episcopilor Ortodocși

Ligonier, Pennsylvania — Episcopii Ortodocși din America de Nord, reprezentând spectrul întreg al Bisericii Ortodoxe și al grupurilor etnice, au afirmat că Biserica Ortodoxă în America de Nord constituie o singură Biserică și nicidecum o mulțime de "jurisdicții." Ei au publicat o declarație insistând că vechile Biserici Ortodoxe ale "Lumii Vechi," greșesc atunci când socotesc că Ortodoxia în America de Nord este o Ortodoxie "în împrăștiere" sau "în diasporă." De fapt, episcopii au afirmat că Ortodoxia în America de Nord are o istorie și experiență de două sute de ani — începând din 1794, odată cu creștinarea popoarelor băstinașe în Alaska de către misionarii ortodocși, veniți din Rusia.

Conferința permanentă a Episcopilor Ortodocși din America (SCOBA), a convocat Conferința Episcopilor Ortodocși în Antiochian Village, Ligonier, Pennsylvania, între 30 Noembrie și 2 Decembrie, 1994. Întrunirea a strâns laolaltă două zeci și nouă de episcopi, într'o istorică adunare a Episcopilor Ortodocși din Statele Unite și Canada.

În "Declarația privitoare la Biserica în America de Nord," Episcopii au descris structurile ei oficiale, ca SCOBA însăși, Organizația Internațională de Binefacere a Creștinilor Ortodocși (IOCC), Centrul Misionar Creștin Ortodox (OCMC), Societatea Teologică Ortodoxă în America (OTSA), și Comisia de Educație Creștină Ortodoxă (OCEC), precum și structurile mai puțin oficiale, precum sunt consiliile locale ale Bisericii Ortodoxe și frățiile clerului, ca fiind "temelia puternică" pe care Ortodoxia în America de Nord va continua să clădească. Ca parte a acestui program și mișcări, episcopii au anunțat că se constituie ei însăși, într'o Adunare Episcopală anuală.

În al doilea document, "Declarația privitoare la Misionarism și Evangheliism," episcopii s'au dedicat ei însăși pentru o concentrată activitate misionară și evanghelizare în America de Nord și în întreaga lume. Din acest punct de vedere, ei și-au luat sarcina de a "evangeliza sau re-evangeliza" pe creștinii ortodocși neîmbisericiți; de a depune eforturi și de a avea programe comune pentru înfăptuirea misionarismului; de a se strădui să introducă misionarismul, ca o parte importantă în instruirea viitorilor preoți.

Conferința Episcopilor a fost găzduită de Mitropolitul Philip al Arhiepiscopiei Creștin Ortodoxe Antiohiene. A fost prezidată de președintele SCOBA, Arhiepiscopul Iakovos, din Arhiepiscopia Ortodoxă Greacă. Sesiunea despre Misionarism și Evangheliism, a fost arbitrată de Mitropolitul Theodosius al Bisericii Ortodoxe din America. Sesiunea despre Biserica în America de Nord a fost arbitrată de Episcopul Nicholas al Diocezei Carpato-Ruse. Sesiunea despre Operele de Binefacere Internaționale ale Creștinilor Ortodocși (IOCC), a fost arbitrată de Mitropolitul Christopher al Bisericii Ortodoxe Sârbe din America și Canada. ✠

2 Decembrie 1994

DECLARAȚIA PRIVITOARE LA MISIONARISM ȘI EVANGHELISM CONFERINȚA PERMANENTĂ A EPISCOPIILOR ORTODOCȘI CANONICI ÎN AMERICA

Antiochian Village,
Legonier, Pennsylvania
30 Noembrie - 2 Decembrie 1994

Sfârșitul celui de al doilea mileniu după Hristos coincide cu o cerință unică a Bisericii Ortodoxe în întreaga lume. Pentru a demonstra importanța acestei probleme este suficient să menționăm doar după aspecte:

1) Căderea comunismului totalitar în țările din Centrul și Răsăritul Europei, deschide calea re-evangelizării popoarelor din aceste țări;

2) În Statele Unite și Canada, milioane de oameni trăiesc o criză spirituală, milioane de oameni nu merg la biserică, lumea este afectată de un gol duhovnicesc și moral, și astfel Bisericii Ortodoxe îi revine sarcina să mărturisească Credința Ortodoxă și să evanghelizeze.

Noi, Episcopii Ortodocși din America de Nord, adunați la Antiochian Village, Legonier, Pennsylvania, 30 Noembrie - 2 Decembrie 1994, am ascultat o prezentare despre Misionarism și Evanghelizare a I.P.S. Mitropolit Philip al Arhidiocezei Antiohiene Creștine Ortodoxe și răspunsul I.P.S. Arhiepiscop Dmitri de Dallas, Biserica Ortodoxă în America și am reflectat împreună asupra sarcinei de misionar care trebuie asumată de Biserica Ortodoxă în America de Nord.

Am dori să ne exprimăm următoarele convingeri și angajamente cu privire la misionarism și evanghelizare în America de Nord.

— Este convingerea noastră că misionarismul este însuși natura Bisericii și este o dovadă esențială a funcției ei Apostolice și că Bisericii Ortodoxe i s'a cerut de către Domnul nostru Iisus Hristos, să învețe, să propovăduiască și să găsească discipoli în toate națiile.

— Este convingerea noastră că istoria Bisericii Ortodoxe ca și experiența sa în timp, prezintă numeroase exemple de dedicație în misionarism și în predicarea Cuvântului lui Hristos (misionarismul în mijlocul Slavilor, Misiunile din Siberia, China, Korea și Japonia, evanghelizarea băștinașilor din Alasca și actualele misiuni din Africa, Indonesia și Albania)

— Avem convingerea că menirea noastră în America de Nord nu este limitată la a sluji emigranții și comunitățile etnice. Menirea noastră are în adâncul temeliei ei sarcina de misionarism, sarcina de a căuta discipoli în rândul popoarelor Canadei și Statelor Unite.

— Avem convingerea că Ortodocșii în America de Nord, — Episcopi, clerul sau mirenii, — sunt chemați să gândească împreună, să planuiască împreună și să lucreze împreună pentru a face munca de misionarism împreună.

— Promitem să dăm o atenție specială perechilor de căsătoriți, așa ziselor căsătorii mixte, și să ne dedicăm nu numai educației lor creștine ortodoxe dar și integrării lor

în viața bisericii.

— Ne dedicăm evanghelizării și re-evangelizării acelor care se cheamă ortodocși, care au fost într'adevăr botezați și miruiți în bisericile noastre dar a căror viață este departe de plinătatea Credinței Ortodoxe și de plinătatea vieții Sfințelor Taine ale Bisericii Ortodoxe.

— Promitem să evităm crearea de parohii, misiuni și programe misionare, paralele și competitive.

— Ne dedicăm eforturilor comune și programelor de misionarism abandonând încercările minore și spontane, locale și neorganizate, mergând înainte într'un program comun, organizat și bine definit, care să influențeze în mod real America de Nord, prin misionarism și evanghelism.

— Sprijinim Centrul de Misionarism Ortodox, Conferințele pe teme de misionarism (în prezent sub oblăduirea Arhidiocezei Antiohiene Creștine Ortodoxe) și încurajăm și mai departe consolidarea eforturilor făcute prin programele de misionarism, aici și în toată lumea.

— Promitem să avem o viziune comună a misionarismului și să depunem eforturi pentru realizarea acestei viziuni, care este un factor important în educația teologică a viitorilor noștri preoți.

— Ne adresăm cu respect Prea Fericirii Sale Patriarhul Ecumenic, să convoace o conferință mondială a reprezentanților misionarismului, pentru a coordona strategii și proiecte în întreaga lume.

— Noi ortodocșii din America de Nord, ne angajăm să facem ordine în propria noastră "casă," pentru binele propovăduirii Vestei celei Bune a lui Iisus Hristos, întrupării Sale și învățaturii Sale, răstignirii, morții, punerii în mormânt și Învierii Sale și prezenței Sale în Biserică, prin Coborîrea Duhului Sfânt. ✱

CALENDARUL SOLIA 1995

Sperăm că cititorii Soliei au primit Calendarul 1995 și le-au plăcut. Dacă nu l-ați primit vă rugăm să îl cereți redacției la adresa pe care o găsiți la pagina 2.

Vă mulțumim pentru donațiile Dumneavoastră care contribuie la acoperirea costului Calendarului.

Vă rugăm să trimiteți donațiile în plicul prevăzut în Calendar. Dumnezeu să vă binecuvinteze pentru generozitate.

O Mănăstire Românească În Michigan

CUM AM LUAT FIINȚĂ

De sute de ani au existat mănăstiri în toată lumea și au funcționat în diferite feluri. Unele au avut și au mai multă legătură cu lumea din afară decât altele, însă toate au aceeași menire: să ofere oamenilor mijloace de mântuire. Aici, în liniștea din sudul statului Michigan, 64 de kilometri la apus de orașul Ann Arbor, am găsit cel mai potrivit loc de rugăciune și promovare a Ortodoxiei și a tradițiilor monastice, punând astfel bazele unei mănăstiri Ortodoxe după modelul celei pe care am lăsat-o în urma noastră — Mănăstirea Adormirea Maicii Domnului din Văratec.

În Ianuarie 1988 planul s'a concretizat și prima parte parte a visului nostru a devenit realitate; prin harul Domnului și datorită multor prieteni iubitori de Dumnezeu, care, cu dragoste și cu evlavie ne-au ajutat și ne ajută, am putut deschide porțile Mănăstirii ADORMIREA MAICII DOMNULUI pentru închinători și vizitatori. Acum, după opt ani, mănăstirea a devenit un loc unde sute de pelerini vin continuu să se roage, să se odihnească, să mediteze, și să guste pentru câteva ore sau câteva zile din simplitatea vieții monahale.

MENIREA NOASTRĂ

Așa după cum spune Domnul nostru Iisus Hristos în Evanghelia Sfântului Ioan: "... pe cel care vine la mine nu-l voi scoate afară" (6:37), așa și noi, încercăm să oferim sprijin moral și duhovnicesc tuturor celor preocupați și îngrijorați; suntem aici ca să împărășim dragostea noastră tuturor celor care vin la noi pentru odihnă, rugăciune, vindecare sufletească și reînviore. Mănăstirea Adormirea Maicii Domnului nu servește numai ca locuință pentru surori, ci este un loc unde maicile sunt în slujba lui Dumnezeu și a oamenilor, urmând astfel principiul filocalic fundamental de muncă și rugăciune. Primirea de oaspeți este un alt aspect al vieții noastre călugărești, cum spune însuși Sf. Apostol Pavel în epistola către Evrei: "Primirea de străini să nu o dați uitării, căci prin aceasta unii au primit în casele lor pe îngeri" (13:2). Primirea de "străini" și promovarea credinței Ortodoxe, sunt deci preocupările noastre principale. Credincioși de pe întreg cuprinsul Statelor Unite și al Canadei, cât și de peste ocean, vin să se roage împreună cu noi și să dea slavă lui Dumnezeu.

Mănăstirile sunt centre importante în viața Bisericii și în viața duhovnicească a oamenilor. Ele sunt un dar dela Dumnezeu care ne ajută să descoperim și să sporim în noi acea dragoste și bunătate care este însuși Iisus Hristos. Întemeierea acestei mănăstiri reprezintă unitatea de nezdruccinat a credinței Ortodoxe și continuitatea ei în această țară. Vrem ca această mănăstire să fie și să rămână pentru totdeauna un loc sfânt pentru toți creștinii ortodocși; un așezământ duhovnicesc cu temelii puternice, pe care timpul cu toate curente lui schimbătoare să nu o poată distruge, pentru că s'a născut dintr'o profundă credință în Dumnezeu. Ne rugăm și sperăm ca mănăstirea

aceasta să crească, ca prin ea, creștinii să se ridice la înțelegerea vieții spirituale.

NEVOI URGENTE

Clădirile pe care le avem acum nu sunt de ajuns pentru a acomoda satisfăcător pe cei care vin la mănăstire în număr din ce în ce mai mare, și nici chiar pentru obștea mănăstirii, care în prezent numără zece maici și doi preoți călugări. Planuri de construcție sunt în curs. Noua sală de mese va acomoda o sută de pelerini și va servi în același timp ca sală de conferințe și de retrageri spirituale. Bucătăria cea nouă va fi echipată să prepare mâncare pentru numărul mare de vizitatori, eliminând situația incomodă din prezent când mâncarea se pregătește în două clădiri diferite. Pentru creșterea continuă a numărului de musafiri care vin să petreacă o zi sau mai multe la mănăstire, se va clădi o casă de oaspeți mai încăpătoare. Spațiul de locuit și de lucru al maicilor va fi sporit prin adăugarea unui nou corp de chilii. În centrul curții este planuită o biserică de stil bizantin, în care vor încăpea până la două sute de credincioși. Construcțiile vor începe în primăvară. Prima parte a acestui proiect include sala de mese, bucătăria, precum și mult necesarele chilii pentru maici.

Întreaga construcție va accentua și va spori dezvoltarea mănăstirii, atât prin înțelegerea misiunii ei cât și prin confirmarea spiritualității acestui loc. Reușita proiectului va îndruma pe oameni către interior, adică către Dumnezeu și îi va identifica cu mediul înconjurător. Acest mediu va însemna ceva și pentru cei care locuiesc aici. Ne amintim astfel de spusele marelui nostru istoric Nicolae Iorga: "... o mănăstire ... nu e numai un lăcaș pentru călugări și nu înfățișează numai un gând de închinare. Clădirea de cărămidă și de piatră e o îndeplinire a Frumuseții ..., frumoase odăjdiele, frumoase crucile, frumoase potirele, vasele sfinte, frumoase clopotele Frumusețea, ca și sfințenia, stăpânește biserica întreagă și casele de locuință și zidurile împrejmuitoare și turnurile de pază Și călugărul ... robit de nevoia lucrurilor frumoase, care se desfac din tot ce se vede, se supune unei chemări mai înalte și întingând pana în aur, în albastru, în roșu, în cerneală cernită, scrie și zugrăvește pe vâlul tainic al pergamentului luciu ...". Rugul Aprins, jurnalul monastic publicat de trei ori pe an, este tocmai pergamentul luciu pe care maicile acestei mănăstiri aștern cu modestie gândurile lor legate de viața de călugăr, de învățătura Sfintei Scripturi, de învățăturile Sfinților Părinți. Această publicație este trimeasă gratis tuturor celor interesați.

VĂ RUGĂM SĂ NE AJUTAȚI

Fiind obligați să cerem suport financiar, nu este un lucru ușor. Noi, călugări fiind, am făgăduit să trăim în sărăcie și să ducem o viață simplă, lipsită de lux. Am fi fericiti dacă am putea extinde complexul mănăstiresc

Cont. la pag. 21

MONUMENTELE ISTORICE ALE ROMÂNIEI ÎN PERICOL

Prin ordonanța guvernului României nr. 68 din 26 August, 1994, Direcția Monumentelor, Ansamblurilor și Siturilor Istorice (DMASI) și Direcția Muzeelor și Colecțiilor (MC) au fost desființate. Atribuțiile lor au fost preluate sub autoritatea unui birou din Ministerul Culturii condus de un anume Octavian Cosmâncă, fost secretar al UTC și care nu are nici un fel de calificare în istorie sau restaurare.

Prin această decizie, orice acțiune de ocrotire, conservare și restaurare a monumentelor istorice, arhitecturale și de artă, încetează a mai fi făcută sau supravegheată de oameni de specialitate. Aproximativ două sute de istorici, arheologi, arhitecți și restauratori competenți sunt puși în imposibilitatea de a a-și mai face meseria și, la fel de rău, în imposibilitatea de a protesta acțiunii ce s'ar întreprinde împotriva patrimoniului istoric național al României.

Mănăstire

Cont. de la pag. 20

Într-o lume în care, mai cu lucrul mâinilor noastre, nu avem însă suficient timp și ajutor pentru acest lucru. Suntem deci puși în situația de a trebui să cerem ajutor în afară. Ajutorul dumnezeavoastră ne este prețios și fără de el nu putem realiza planul nostru de dezvoltare al unui centru spiritual și cultural pe aceste meleaguri.

Avem încredere în generozitatea dumneavoastră, dar în același timp vă rugăm să nu credeți că numai contribuțiile mari au valoare. Așa cum Domnul nostru Iisus a primit contribuția modestă a văduvei sărace — înrăutățită însă cu dragoste și generozitate — așa și noi apreciem contribuția dumneavoastră, indiferent cât de modestă. Dumnezeu binecuvântează și răsplătește înmulțit ceea ce este dat cu dragoste.

Vă invităm să ne vizitați și să participați la slujbele noastre care au loc zilnic la orele 7:00 a.m., 5:00 p.m. și 9:00 p.m. Sfânta Liturghie este oficiată miercurea la ora 8:00 a.m., sâmbăta la ora 9:00 a.m. și duminica la ora 9:00 a.m. În fiecare sâmbătă seara și în ajun de sărbătoare la ora 6:00 p.m. se fac slujbe de priveghere. Hramul mănăstirii are loc la 15 August al fiecărui an. Pentru arhivarea liturghiei al sărbătorilor de Crăciun și Paște vă rugăm să ne telefonați.

Donățiile dumneavoastră, care sunt scutite de taxe, pot fi făcute în memoria celor dragi, plecați dintre noi, sau pentru sănătatea și prosperitatea celor vii. Vă rugăm să adresați cecul sau mandatul poștal (money order): Holy Dormition Monastery - Building Fund, trimite pe adresa: HOLY DORMITION MONASTERY, 3389 Rives Eaton Road, Rives Junction, Michigan 49277. (Tel/Fax: (517) 999-2873). *

Maica Gabriella, Stareță

Această acțiune este deosebit de gravă și ea ar trebui protestată de către toți cei care sunt interesați în trecutul istoric al României și care iubesc patrimoniul istoric și de artă al acelei țări.

Decizia guvernului României nr. 68 din 26 August, 1994 este încă și mai îngrijorătoare deoarece se află într-o feroasă asemănare cu o acțiune întreprinsă în 1977 de către Nicolae Ceaușescu și care a făcut cu puțință distrugerile de monumente dintre 1977 și 1989. Este vorba de desființarea Comisiei Patrimoniului Național, adică Direcția Monumentelor Istorice.

Comisia Monumentelor Istorice a României s'a înființat în 1892 de către Grigore Tocilescu și Spiru Haret. Ea a funcționat cu mare succes, unul dintre directorii ei a fost pentru multă vreme Nicolae Iorga, și nenumărate monumente românești au fost identificate, publicate și restaurate prin eforturile ei. În 1947, Comisia a fost desființată de comuniști și reorganizată ca Direcția Monumentelor Istorice. În ciuda unor uriașe dificultăți, această direcție a reușit să restaureze numeroase monumente și mai ales să salveze de la paragina, nenumărate ansambluri monastice. Dar cel mai de seamă act de curaj al comisiei a fost acela de a protesta, clar și fără echivoc, demențialele planuri de distrugere ale lui Nicolae Ceaușescu. În condiții de maximă teroare, Comisia a refuzat să avizeze măsurile de demolare preconizate de către dementul și sângerosul tiran. Ca urmare a acestui fapt, în 1977 Nicolae Ceaușescu a decretat desființarea Comisiei și buldozerele au intrat fără piedică în monumentele României, distrugând centrul istoric al orașelor, București, Suceava, Craiova, Slatina, Tg. Neamț, Bacău, etc. etc.

În primele luni de după revolta națională anti-comunistă din Decembrie 1989, prin eforturile unor oameni de excepție (în primul rând Dr. Radu Popa, cel mai de seamă istoric medievist român după P.P. Panaitescu, din păcate trecut la cele veșnice mai înainte de vreme) în Februarie 1990 s'a reînființat Direcția Monumentelor, Ansamblurilor și Siturilor Istorice (DMASI) și Direcția Muzeelor și Colecțiilor (DMC). Cele două direcții au pornit o susținută campanie de cercetare, identificare și salvare a monumentelor și colecțiilor românești. Cei două sute de specialiști au pregătit toate cele pe cuviința pentru ca abuzuri de felul celor din anii 1977-1989 să nu mai fie cu puțință. Ei au protestat atunci când, împotriva normelor UNESCO, piese din colecții constituite, au fost luate abusiv pentru a fi incluse în Muzeul "Prezidențial" de la Cotroceni. De fapt din această perspectivă decizia 68 din 26 August 1994, nu este nimic mai mult decât un act de răzbunare.

Este tragic și alarmant că în locul specialiștilor au fost puși în control aceiași activiști care a făcut cu puțință demolările din 1977-1989. Între ei trebuie amintit Ion Oprea, numit și "ideologul" demolărilor, care azi este

Cont. la pag. 22

A.R.F.O.R.A. — Membria Și Scopurile Organizației

În situația mea de Președintă a unei organizații internaționale, am ocazia să mi se pună tot felul de întrebări. În rândurile care urmează, voi încerca să răspund la aceste întrebări.

A.R.F.O.R.A. și-a început existența în 1938, sub numele de S.O.R.A. Înființarea organizației a fost rezultatul unui adevăr înțeles de toate femeile membre ale parohiilor, acela că trebuie să lucreze împreună, unindu-și eforturile, pentru binele bisericii. Primele membre ale organizației au fost din regiunea Chicago și Detroit, după care treptat, organizația s'a extins pe tot teritoriul Statelor Unite și Canadei. Deși fiecare organizație auxiliară a doamnelor a fost membră în A.R.F.O.R.A., nu toate au fost active și nu li s'a impus să fie active. Așa a fost atunci și așa este și acum, când încă a fi membră activă este o acțiune voluntară.

Dacă A.R.F.O.R.A. este o organizație atât de veche, de ce este nevoie de acest articol în care să se clarifice modul ei de funcționare? Motivul este simplu. Ca în toate organizațiile, avem mereu membre noi. La început, toate membrele organizației erau românce ortodoxe. Astăzi, organizația cuprinde femei de origine greacă, armeană, libaneză, egipteană, indiană, afro-americană, germană, scoțiană, engleză și multe altele.

Prin căsătoria cu ortodocși români sau după ce s'au convins că ortodoxia este credința cea adevărată, altele au devenit ortodoxe prin convertire. Pot aceste femei, membre ale Episcopiei Române Ortodoxe din America, să facă parte în mod activ din A.R.F.O.R.A.? Bineînțeles că da și în aceleași condiții pe care au trebuit să le îndeplinească toate membrele organizației, încă dela începuturile ei:

— Trebuie să fie ortodoxe și membre ale Episcopiei

Române Ortodoxe din America;

— Trebuie să se împărtășească în Biserica unde sunt membre;

— Trebuie să plătească membră la biserică;

— Trebuie să accepte poziții de responsabilitate și să lucreze împreună cu celelalte membre pentru mărirea lui Dumnezeu și pentru binele Bisericii, al întregii Biserici Ortodoxe, din care face parte și parohia căreia îi aparține.

A.R.F.O.R.A. lucrează pentru Biserică la nivel internațional, coordonând și executând deciziile care se iau de către membrele organizațiilor auxiliare, la Congresul anual. Să vedem care sunt unele din aceste decizii care s'au luat în ultimii 56 de ani.

BURSE

A.R.F.O.R.A. oferă două feluri de burse — una pentru femeile care sunt membre ale unei parohii aparținând Episcopiei Române Ortodoxe și care aparțin unei parohii care face parte din A.R.F.O.R.A. și care au terminat patru ani de colegiu. Această bursă este în valoare de \$1,000.00.

Alte două burse sunt oferite femeilor care sunt membre ale Episcopiei Române Ortodoxe din America și care au terminat un an de colegiu. Această bursă este în valoare de \$500.00.

FONDUL PENTRU MISIUNI "SF. PARASCHIVA"

La unul din Congresele anuale, delegatele din partea organizațiilor locale ale femeilor, au decis să dea o mână de ajutor grupurilor mici de credincioși, care ar dori să facă parte din Episcopia Română Ortodoxă din America și care ar dori să formeze mai întâi misiuni și apoi parohii. S'a decis ca fiecare organizație auxiliară să organizeze o petrecere și toate fondurile adunate să fie donate acestui fond de ajutorare al Misiunilor, care s'a decis să fie de \$3,000.00. Timp de câțiva ani, acest fond a trebuit să fie completat din casieria A.R.F.O.R.A. dar în ultimii ani, datorită eforturilor făcute de organizațiile auxiliare, această acțiune nu a mai fost necesară.

DUMINICA EPISCOPIEI

Delegatele au hotărât să ofere sprijin financiar pentru menținerea Casei Episcopului, metodele de procurare a fondurilor fiind aceleași ca și pentru Fondul Misiunilor. A.R.F.O.R.A. are obligația de a reaminti organizațiilor auxiliare această acțiune dar fondurile merg direct la Episcopie. În felul acesta, femeile din Dioceză ajută Episcopia lor. Acest proiect are loc o dată pe an.

FONDUL PENTRU SEMINARIȘTI AL EPISCOPIEI

A.R.F.O.R.A. oferă suma de \$1,500.00 în fiecare an

Cont. la pag. 2

MONUMENTELE ISTORICE

Cont. de la pag. 21

directorul Museului Prezidențial Cotroceni.

În mod absurd, cercuri guvernamentale din România au sugerat că acțiunea de suprimare a celor după direcții culturale ar fi consecința presiunilor Fondului Monetar Internațional, care cere mai multă eficiență. Dar a sugera și susține că într-o țară, unde 90% dintre capacitățile productive sunt proprietatea statului, eficiența ar trebui să înceapă în domeniul cultural, reprezintă cinism grosolan!

Toți cei care au la inimă cultura română și bunăstarea patrimoniului istoric național din România ar trebui să ceară abrogarea abuzivei decizii 68 din 26 August 1994.

Alexandru Nemoianu
Secretar/Istoric

"Valerian D. Trifa Romanian-American
Heritage Center"

A.R.F.O.R.A.

ont. de la pag. 22

ntu Seminaristi, viitorii preoți ai Episcopiei.
Membrele A.R.F.O.R.A. încurajează tinerii din
ocează să studieze teologia și mai ales să facă primul
es, acela de a participa la Tabăra de Educație Religioasă
la Vatra și Fort Qu'Appelle.

SUPLIMENT PENTRU SEMINARE ȘI MÂNĂSTIRI
Suma de \$200.00 este donată în fiecare an Seminarilor
Mănăstirilor, un ajutor simbolic, în semn de recunoștință
pentru activitatea lor, pentru Biserică.

HELP FOR ROMANIA

Suma de \$1,000.00 este donată acestei organizații în
fiecare an, pentru ajutorarea Românilor. De asemenea
A.R.F.O.R.A. sprijină C.O.R.A. în activitatea de lobby
langă Guvernul American, pentru România.

I.O.C.C.

A.R.F.O.R.A. donează \$500.00 anual organizației
I.O.C.C. (Opere de caritate internaționale creștine
ortodoxe)

PROIECTUL A.R.F.O.R.A. "INDEPLINEȘTE O DORINȚĂ"

Fiecare membru din Comitetul de Conducere
A.R.F.O.R.A. a primit un check de \$30.00 pentru
cheltuielile de deplasare la ședințele de lucru. Acum
câteva ani s'a decis ca aceste cecuri să fie donate înapoi
A.R.F.O.R.A. și fiecare membră are libertatea să decidă
ce fel acel check poate fi cheltuit. Într'un an, toate
cecurile au fost donate unei familii cu un copil bolnav
grav. De atunci s'a decis ca această donație să fie făcută
numai unei familii cu un copil grav bolnav, se donează
dată pe an și numai în situația arătată mai sus.

CIMITIR

A.R.F.O.R.A. și-a luat responsabilitatea să îngrijească
mormântul I.P.S. Arhiepiscop Valerian Trifa în
cimitirul dela Vatra Românească, plătind pentru pomi,
bucuri și flori.

RENOVAREA BUCĂTĂRIEI DIN CLĂDIREA "AVRAM IANCU" (Vatra Românească)

Necesitatea acestei renovări a provenit din Raportul
primit dela Inspectorii Statului Michigan, prin care s'a
cerut refacerea pardoselei și înlocuirea echipamentului
în bucătărie, pentru a respecta regulile de igienă. Acest
proiect a costat aprox. \$50,000.00 dar a rezultat într'o
bucătărie eficientă, aprobată de Inspectorii sanitari și
când posibilă continuarea Taberelor de vară.

CASA A.R.F.O.R.A.

Această casă cuprinde dormitoarele unde sunt
dăpostite voluntarele care lucrează la Taberele de vară
Cabinetul Medical. Recent, A.R.F.O.R.A. a plătit pentru
baie care a fost adăugată, pentru perdele noi și pentru

podea. Acum se interesează să se afle un sistem de
încălzire cât mai convenabil pentru nopțile reci. De
asemenea, Pompierii au cerut o ieșire de incendiu dela
etaj. Se speră că aceste obiective să fie realizate în vara
anului 1995.

BUCĂTARI PENTRU TABERELE DE EDUCAȚIE RELIGIOASĂ

Timp de mulți ani, femeile au venit voluntar să gătească
pentru tineretul din Tabere. Mai târziu, când găsirea de
bucătari a devenit dificilă, A.R.F.O.R.A. a decis să
plătească o mică sumă de bani care să acopere cheltuielile
personale, pentru cei care vin la ambele tabere, Vatra și
Sf. Nicolae (Canada).

BROȘURI ȘI PAMFLETE

De-a-lungul anilor au fost publicate diferite broșuri și
pamflete: "Constituția și Regulamentul de funcționare
A.R.F.O.R.A.," "Ghidul A.R.F.O.R.A.," "Noi suntem
A.R.F.O.R.A.," "A.R.F.O.R.A. se roagă cu
Dumneavoastră," "Cancerul la sâni și uterin," toate
publicate în limbile Engleză și Română.

Recent s'a publicat "A.R.F.O.R.A. sărbătorește 200 de
ani de Ortodoxie în America de Nord" și "Acatistul Sf.
Cuvioase Paraschiva," ambele în limba Engleză. Alte
publicații sunt epuizate, de exemplu "Rugăciuni creștine
ortodoxe."

Poate vă întrebați de unde se strâng aceste fonduri. O
parte vin dela cotizațiile membrilor, \$6.00 de persoană.
Este responsabilitatea organizațiilor auxiliare să recruteze
fiecare femeie care este în vârstă de cel puțin 18 ani;
aceasta nu pentru că A.R.F.O.R.A. are nevoie de fonduri
ci pentru că fiecare femeie trebuie să-și aducă aportul ei
în viața bisericii. Unele femei tinere care încă locuiesc
cu părinții, își închipuie că ele sunt acoperite de cotizația
pe care o plătesc mamele lor. Împlinirea vârstei
majoratului implică și responsabilități, una dintre ele
fiind obligațiile de membru al bisericii și plățirea
membriei la biserică și plățirea membriei la organizația
auxiliară.

Altă sursă de venit pentru A.R.F.O.R.A. este Congresul
Anual. Fiecare organizație auxiliară trebuie să găzduiască
Congresul Anual. În 1994, organizația Credința a fost
gazda Congresului iar în 1995, acesta se va ține la Biserica
"Pogorîrea Duhului Sfânt" din Warren, Michigan.
Congresul prevede o sumă importantă pentru
A.R.F.O.R.A., pe care aceasta o folosește pentru
îndeplinirea proiectelor propuse. Se știe că auxiliarele
parohiilor cu puțini membri nu au posibilitatea să fie
gazde ale Congresului dar sunt și alte căi de a contribui
la succesul unui Congres. În timpul Congresului,
A.R.F.O.R.A. are un chioșc de cafea și răcoritoare la
care de obicei sunt șase femei voluntare care servesc
cafea, ceai, răcoritoare și dulciuri. Vă rugăm deci să vă
oferiți a participa ca voluntare pentru acest Chioșc. Toate
fondurile adunate merg în întregime la Episcopie.

O alta îndeletnicire a organizației este cheltuiala de
întreținere a casei dela Vatra. Recent s'a renovat bucătăria

Cont. la pag. 24

A.R.F.O.R.A.

Cont. de la pag. 23

și s'a cumpărat mobilă nouă. Ani în urmă, membrele organizației au făcut curățenie dar în prezent, femeile având multe alte obligații, nu mai au timp să facă aceasta. De aceea, maicile dela Mănăstirea din apropiere fac curățenie, pentru care A.R.F.O.R.A. face o donație Mănăstirii.

A.R.F.O.R.A. nu funcționează în izolare, este sprijinită de fiecare organizație auxiliară, deci faceți un efort și deveniți membre active în auxiliara bisericii de care aparțineți și la rândul ei, auxiliara respectivă, să fie activă în cadrul A.R.F.O.R.A.

Numai lucrând împreună putem aduce credincioșii care vin sporadic la biserică, înapoi la viața creștină. Numai lucrând împreună putem să ne creștem copiii în sânul bisericii. Numai astfel putem să spunem într'adevăr că lucrăm pentru slava lui Dumnezeu. Participarea Dumneavoastră activă este foarte prețioasă și necesară. Dumnezeu să ne binecuvinteze! ✽

Dr. Eleanor Bujea, Președintă

PE DRUMUL CREDINȚEI

Omagiu oferit

Arhimandritului Roman BRAGA de:
Mitropoliți, Episcopi, Preoți și Savanți români,
plus colecție de texte antologice.

Volum editat de
HDM Press, Inc.
1995

300 pagini
Costul volumului: \$17.00
Comenzile se primesc la:
HDM Press, Inc.
3389 Rives Eaton Road
Rives Junction, MI 49277

Vă rog rezervați copii din volumul
Pe drumul credinței - Arhim. Roman Braga
în numele meu!

Name

Address

City State Zip

I enclose \$..... (check or money order)

IN MEMORIA LUI NICOLAE HORODNICEANU

La 4 Iulie 1994, a încetat din viața în San Juan, Argentina, inginerul Nicolae Horodniceanu.

S'a născut în Moldova, Județul Roman, și și-a sfârșit viața în America de Sud, în orașul San Juan, pe care l-a reclădit după ce fusese distrus de cutremur.

Cei care l-au cunoscut, îl descriu ca pe un om blând dar energic și cu o școală de inginerie foarte solidă. A funcționat de asemenea ca Profesor la Școala Politehnică din localitate.

Episcopia noastră a fost înștiințată că în testamentul său, Domnul Horodniceanu a prevăzut ca moștenire, suma de \$3,000.00 Vetrei Românești din Grass Lake, Michigan.

Dumnezeu să-i răsplătească generozitatea și să-l odihnească cu dreptii, în pace. ✽

ERATĂ

În numărul Soliei din Noembrie 1994, în articolul "Cuvânt către preoți," autorul, Părintele Ioan Cornel Vesa, a omis să citeze "Legământul preoților" ca fiind scris de P.S. Dr. Vasile Coman. ✽

Second Class
Postage Paid
at Jackson
and additional
offices

SOLIA — THE HERALD
PO BOX 185
GRASS LAKE MI 49240-0185
USA

SAMPLE
ORTHODOX INSTITUTE
2400 RIDGE RD
BERKELEY CA 94709-1212